

POZIȚIA COMUNĂ (CE) NR. 4/2008**adoptată de Consiliu la 20 decembrie 2007****în vederea adoptării Directivei 2008/.../CE a Parlamentului European și a Consiliului din ... privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive**

(2008/C 71 E/02)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 175 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura stabilită la articolul 251 din tratat ⁽³⁾,

întrucât:

(1) Directiva 2006/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind deșeurile ⁽⁴⁾ stabilește cadrul legislativ pentru manipularea deșeurilor în cadrul Comunității. Aceasta definește noțiuni de bază, precum deșeurii, valorificare și eliminare și stabilește cerințele esențiale pentru gestionarea deșeurilor, în special obligația pentru unitatea sau întreprinderea care efectuează operațiuni de gestionare a deșeurilor de a deține o autorizație sau de a fi înregistrată și o obligație a statelor membre de a elabora planuri de gestionare a deșeurilor. Aceasta instituie, de asemenea, principii majore, cum ar fi obligația de trata deșeurile într-o manieră care să nu aibă efecte negative asupra mediului și sănătății populației, încurajarea punerii în aplicare a ierarhiei deșeurilor și, în conformitate cu principiul „poluatorul plătește”, cerința că costurile de eliminare a deșeurilor trebuie să fie suportate de către deținătorul deșeurilor, de către deținătorii anteriori sau de către producătorii produsului din care derivă deșeurile respective.

(2) Decizia nr. 1600/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iulie 2002 de stabilire a celui de-al șaselea program comunitar de acțiune pentru mediu ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ JO C 309, 16.12.2006, p. 55.

⁽²⁾ Aviz din 14 iunie 2006 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 13 februarie 2007 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial), Poziția comună a Consiliului din 20 decembrie 2007 și Decizia Parlamentului European ... (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

⁽⁴⁾ JO L 114, 27.4.2006, p. 9.

⁽⁵⁾ JO L 242, 10.9.2002, p. 1.

solicită extinderea sau revizuirea legislației privind deșeurile, inclusiv la o clarificare a diferenței între ce este deșeu și ce nu este deșeu, precum și la extinderea măsurilor pentru prevenirea generării deșeurilor.

(3) Comunicarea Comisiei din 27 mai 2003, intitulată „Strategie tematică pentru prevenirea și reciclarea deșeurilor”, a semnalat necesitatea evaluării definițiilor actuale ale noțiunilor de valorificare și eliminare, precum și necesitatea adoptării unei definiții general aplicabile pentru noțiunea de reciclare și nevoia de dezbateră a definiției noțiunii de deșeu.

(4) În rezoluția sa din 20 aprilie 2004 privind comunicarea mai sus-menționată ⁽⁶⁾, Parlamentul European a invitat Comisia să ia în considerare extinderea la întregul sector al deșeurilor a Directivei 96/61/CE a Consiliului din 24 septembrie 1996 privind prevenirea și controlul integrat al poluării ⁽⁷⁾. Acesta a mai solicitat Comisiei să facă o distincție clară între valorificare și eliminare și să precizeze clar diferența între ce este deșeu și ce nu.

(5) În concluziile sale din 1 iulie 2004, Consiliul a solicitat Comisiei să prezinte o propunere de revizuire a unor aspecte din Directiva 75/442/CEE, abrogată și înlocuită de Directiva 2006/12/CE, pentru a clarifica diferența între ce este deșeu și ce nu, precum și diferența între valorificare și eliminare.

(6) Este prin urmare necesar să fie reexaminată Directiva 2006/12/CE pentru a fi clarificate noțiuni de bază, cum ar fi definițiile pentru deșeurii, valorificare și eliminare, pentru a întări măsurile care trebuie luate pentru prevenirea generării deșeurilor, pentru a introduce o abordare care să ia în considerare întregul ciclu de viață al produselor și materialelor și nu doar stadiul de deșeu, precum și pentru a pune accentul pe reducerea efectelor generării și gestionării deșeurilor asupra mediului, consolidându-se astfel valoarea economică a deșeurilor. În plus, ar trebui încurajate valorificarea deșeurilor și utilizarea materialelor valorificate pentru a conserva resursele naturale. Din motive de claritate și lizibilitate, Directiva 2006/12/CE ar trebui să fie abrogată și înlocuită cu o nouă directivă.

⁽⁶⁾ JO C 104 E, 30.4.2004, p. 401.

⁽⁷⁾ JO L 257, 10.10.1996, p. 26. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2003/87/CE (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

- (7) Întrucât cele mai importante operațiuni de gestionare a deșeurilor sunt în prezent reglementate de legislația comunitară privind mediul, este important ca prezenta directivă să fie adaptată acestei abordări. Sublinierea obiectivelor de protecție a mediului stabilite la articolul 174 din tratat ar permite concentrarea atenției asupra efectelor pe care le au asupra mediului generarea și gestionarea deșeurilor, pe întreaga durată a ciclului de viață a resurselor. Prin urmare, temeiul juridic al prezentei directive ar trebui să fie articolul 175.
- (8) Bunurile mobile pe care deținătorul le aruncă sau intenționează sau este obligat să le arunce ar trebui supuse unei reglementări eficiente și coerente a tratării deșeurilor, sub rezerva anumitor excepții.
- (9) Solurile necontaminate excavate și alte materiale geologice naturale care sunt utilizate în alte situri decât cele de unde au fost excavate ar trebui să fie considerate deșeuri în conformitate cu definiția deșeurilor și cu dispozițiile privind subprodusele sau dispozițiile privind încetarea stadiului de deșeu, în temeiul prezentei directive.
- (10) Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 octombrie 2002 de stabilire a normelor sanitare privind subprodusele de origine animală care nu sunt destinate consumului uman⁽¹⁾ prevede, printre altele, controale proporționate privind colectarea, transportarea, prelucrarea, utilizarea și eliminarea tuturor subproduselor de origine animală, inclusiv a deșeurilor de origine animală, astfel încât aceasta să nu prezinte un risc pentru sănătatea publică și sănătatea animalelor. Prin urmare, este necesară clarificarea legăturii cu regulamentul respectiv, evitându-se dubla reglementare prin excluderea din domeniul de aplicare al prezentei directive a subproduselor de origine animală, în cazul în care sunt destinate unor utilizări care nu sunt considerate operațiuni de tratare a deșeurilor.
- (11) Pe baza experienței dobândite în aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1774/2002, este necesară clarificarea domeniului de aplicare a legislației privind deșeurile și a dispozițiilor prevăzute de aceasta, referitoare la deșeurile periculoase, în ceea ce privește subprodusele de origine animală, reglementate de Regulamentul (CE) nr. 1774/2002. În cazul în care subprodusele de origine animală prezintă potențiale riscuri pentru sănătate, instrumentul juridic adecvat pentru abordarea acestora este Regulamentul (CE) nr. 1774/2002, și ar trebui evitate suprapunerile inutile cu legislația privind deșeurile.
- (12) Clasificarea deșeurilor ca periculoase ar trebui să se bazeze, printre altele, pe legislația comunitară în materie de substanțe chimice, în special în privința clasificării preparatelor ca preparate periculoase, inclusiv în ceea ce privește valorile concentrației limită utilizate în scopul acestei clasificări. În plus, este necesară menținerea sistemului prin care au fost clasificate deșeurile și deșeurile periculoase în conformitate cu lista tipurilor de deșeuri, astfel cum a fost stabilită ultima dată prin Decizia 2000/532/CE a Comisiei⁽²⁾, pentru a încuraja o clasificare armonizată a deșeurilor și pentru a se asigura determinarea armonizată a deșeurilor considerate periculoase în cadrul Comunității.
- (13) Este necesar să se facă distincția între stocarea preliminară a deșeurilor înaintea colectării, colectarea deșeurilor și stocarea acestora înaintea tratării lor. Unitățile sau întreprinderile care generează deșeuri în cursul activităților lor nu trebuie considerate ca fiind implicate în gestionarea deșeurilor și nu este necesar să obțină o autorizație de stocare a deșeurilor înaintea colectării acestora.
- (14) Prin stocarea preliminară a deșeurilor la care face referire definiția termenului „colectare” se înțelege activitatea de stocare a deșeurilor înaintea colectării lor în instalații în care deșeurile sunt descărcate în vederea pregătirii lor pentru transportarea ulterioară în scopul valorificării sau al eliminării acestora într-un loc diferit. Ar trebui să se facă distincția între stocarea preliminară a deșeurilor înaintea colectării și stocarea deșeurilor înaintea tratării, în vederea îndeplinirii obiectivului prezentei directive, în funcție de tipul de deșeuri, dimensiunea și perioada de stocare a acestora și de scopul în care sunt colectate. Această distincție ar trebui să fie făcută de către statele membre. Stocarea deșeurilor înainte de valorificare pentru o perioadă mai mare sau egală cu trei ani și stocarea deșeurilor înainte de eliminare pentru o perioadă mai mare sau egală cu un an sunt reglementate prin Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind deșeurile de deșeuri⁽³⁾.
- (15) Nu este necesară înregistrarea programelor de colectare a deșeurilor care nu sunt efectuate cu titlu profesional, deoarece acestea prezintă riscuri mai scăzute și contribuie la colectarea separată a deșeurilor. Exemple de astfel de programe sunt colectarea deșeurilor medicale în farmacii, programele de preluare a deșeurilor practice de magazinele care comercializează bunuri de consum și programele colective din școli.
- (16) Ar trebui ca prezenta directivă să includă definiții ale noțiunilor de prevenire, reutilizare, pregătire pentru reutilizare, tratare și reciclare, pentru a clarifica domeniul de aplicare a acestor noțiuni.
- (17) Definițiile noțiunilor de valorificare și eliminare trebuie modificate pentru a se asigura stabilirea unei distincții clare între cele două concepte, pe baza unei diferențe reale în ceea ce privește efectele asupra mediului prin

(1) JO L 273, 10.10.2002, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 829/2007 al Comisiei (JO L 191, 21.7.2007, p. 1).

(2) JO L 226, 6.9.2000, p. 3.

(3) JO L 182, 16.7.1999, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

înlocuirea resurselor naturale în economie și prin recunoașterea potențialelor beneficii pentru mediu și pentru sănătatea populației ale utilizării deșeurilor ca resursă. În plus, se pot elabora orientări pentru clarificarea cazurilor în care această distincție este dificil de pus în practică sau în care clasificarea activității ca valorificare nu corespunde efectelor reale ale operațiunii asupra mediului.

- (18) Prezenta directivă ar trebui să clarifice, de asemenea, cazurile în care incinerarea deșeurilor urbane solide este eficientă din punct de vedere energetic și poate fi considerată o operațiune de valorificare.
- (19) Operațiunile de eliminare care constau în evacuarea în mări și oceane, inclusiv eliminarea în subsolul marin sunt, de asemenea, reglementate de convenții internaționale, în special de Convenția pentru prevenirea poluării marine prin deversare de deșeuri și alte materiale, încheiată la Londra la 13 noiembrie 1972, precum și protocolul din 1996 la aceasta modificat în 2006.
- (20) Nu ar trebui să existe nicio confuzie între diferitele aspecte ale definiției deșeurilor și ar trebui să se aplice proceduri adecvate, în cazul în care este necesar, subproduselor care nu sunt deșeuri, pe de o parte, sau deșeurilor care încetează de a mai fi deșeuri, pe de altă parte. În vederea specificării anumitor aspecte ale definiției deșeurilor, prezenta directivă ar trebui să clarifice:

— cazurile în care substanțele sau obiectele care rezultă dintr-un proces de producție care nu a avut ca obiectiv inițial producerea unor astfel de substanțe sau obiecte sunt subproduse și nu deșeuri. Se poate decide că o substanță nu este deșeu numai pe baza unei abordări coordonate, care se actualizează în mod regulat, și numai în cazul în care o astfel de decizie este consecventă cu protecția mediului și a sănătății populației. În cazul în care utilizarea unui subprodus este permisă în conformitate cu o autorizație de mediu sau cu norme generale de protecție a mediului, acest lucru poate fi utilizat de către statele membre ca instrument pentru a se decide că nu se așteaptă să se producă vreun efect general advers asupra mediului sau a sănătății populației, și

— cazurile în care un deșeu încetează de a mai fi considerat deșeu, stabilindu-se criteriile conform cărora se decide acest lucru astfel încât să se asigure un nivel ridicat de protecție a mediului și beneficii economice și de mediu; posibile categorii de deșeuri pentru care ar trebui să se elaboreze specificații și criterii care să determine momentul din care acestea încetează să mai fie considerate ca atare, sunt, printre altele, deșeurile provenind din activități de construcție și demolări, anumite tipuri de cenușă și zgură, fierul vechi, compostul, deșeurile de hârtie și sticlă. Operațiunea de valorificare prin care se realizează încetarea stadiului de deșeu poate consta pur și simplu în verificarea deșeurilor pentru a stabili dacă acesta îndeplinește criteriile de încetare a stadiului de deșeu.

- (21) Pentru a verifica sau calcula dacă obiectivele de reciclare și valorificare stabilite prin Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje ⁽¹⁾, Directiva 2000/53/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind vehiculele scoase din uz ⁽²⁾, Directiva 2002/96/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 ianuarie 2003 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) ⁽³⁾ și Directiva 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori ⁽⁴⁾, precum și prin alte acte legislative comunitare relevante sunt îndeplinite, cantitățile de deșeuri care au încetat de a mai fi considerate ca atare ar trebui considerate drept deșeuri reciclate și valorificate.

- (22) Pe baza definiției deșeurilor, în vederea promovării certitudinii și consecvenței, Comisia poate adopta linii directoare prin care să se specifice, în anumite cazuri, momentul în care unele substanțe sau obiecte devin deșeuri. Astfel de orientări pot fi elaborate, printre altele, pentru echipamente electrice și electronice și pentru vehicule.

- (23) Este necesară o alocare a costurilor care să reflecte costul real de mediu al generării și gestionării deșeurilor.

- (24) Principiul conform căruia „poluatorul plătește” este un principiu director la nivel european și internațional. Producătorul de deșeuri și deținătorul de deșeuri ar trebui să gestioneze deșeurile în așa fel încât să garanteze un nivel ridicat de protecție a mediului și a sănătății populației.

- (25) Introducerea în prezenta directivă a răspunderii extinse a producătorului reprezintă unul dintre mijloacele de a sprijini conceperea și producerea de bunuri care iau în considerare pe deplin și facilitează utilizarea eficientă a resurselor pe parcursul întregului lor ciclu de viață, inclusiv propria lor reparație, reutilizare, dezasamblare și reciclare fără a aduce atingere liberei circulații a bunurilor pe piața internă.

- (26) Prezenta directivă ar trebui să contribuie la realizarea de către Uniunea Europeană a obiectivului „o societate a reciclării”, urmărind evitarea generării de deșeuri și utilizarea deșeurilor ca resursă. În special, cel de-al șaselea Program comunitar de acțiune pentru mediu semnalează necesitatea unor măsuri care să asigure trierea la sursă,

⁽¹⁾ JO L 365, 31.12.1994, p. 10. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2005/20/CE (JO L 70, 16.3.2005, p. 17).

⁽²⁾ JO L 269, 21.10.2000, p. 34. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 2005/673/CE a Consiliului (JO L 254, 30.9.2005, p. 69).

⁽³⁾ JO L 37, 13.2.2003, p. 24.

⁽⁴⁾ JO L 266, 26.9.2006, p. 1.

- colectarea și reciclarea fluxurilor de deșuri prioritare. În conformitate cu acest obiectiv și ca modalitate de a facilita sau a ameliora potențialul de valorificare al deșeurilor, acestea ar trebuie colectate separat, în măsura în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic, economic și al protecției mediului, înainte de a fi supuse unor operațiuni de valorificare care să ducă la cele mai bune rezultate globale din punct de vedere al protecției mediului.
- (27) În vederea punerii în aplicare a principiilor precauției și acțiunii preventive enunțate la articolul 174 alineatul (2) din tratat, este necesar să se stabilească obiective generale de protecție a mediului pentru gestionarea deșeurilor în cadrul Comunității. În temeiul acestor principii, Comunitatea și statele membre trebuie să instaureze un cadru pentru prevenirea, reducerea și, în măsura posibilului, eliminarea de la bun început a surselor de poluare sau de noxe prin adoptarea unor măsuri de natură să elimine riscurile recunoscute.
- (28) Ierarhia deșeurilor reprezintă în general cea mai bună opțiune din punct de vedere al protecției mediului în legislația și politica în materie de deșuri, în timp ce îndepărtarea de o astfel de ierarhie poate fi necesară pentru fluxurile de deșuri specifice în cazul în care se justifică, printre altele, din motive de fezabilitate tehnică, viabilitate economică și de protecție a mediului.
- (29) Pentru a permite întregii Comunități să asigure prin mijloace proprii eliminarea deșeurilor și valorificarea deșeurilor urbane mixte colectate din gospodăriile private și pentru a permite statelor membre să acționeze individual în acest scop, este necesară înființarea unei rețele de cooperare privind instalațiile de eliminare și instalațiile pentru valorificarea deșeurilor urbane mixte colectate din gospodăriile private, ținându-se cont de condițiile geografice și de necesitatea unor instalații specializate pentru anumite tipuri de deșuri.
- (30) În scopul aplicării Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșuri ⁽¹⁾, deșeurile urbane mixte, astfel cum sunt menționate la articolul 3 alineatul (5) din respectivul regulament sunt în continuare considerate deșuri urbane mixte chiar și în cazul în care au fost supuse unei operațiuni de tratare a deșeurilor care nu le-a modificat proprietățile în mod substanțial.
- (31) Este important ca deșeurile periculoase să fie etichetate în conformitate cu normele internaționale și comunitare. Cu toate acestea, în cazul în care asemenea deșuri sunt colectate separat din gospodării, acest lucru nu ar trebui să aibă drept consecință obligația pentru proprietarii de gospodării de a prezenta documentația necesară.
- (32) Este important, în conformitate cu ierarhia deșeurilor și în scopul reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră rezultate din eliminarea deșeurilor în depozite de deșuri, să se faciliteze colectarea separată și tratarea adecvată a bio-deșeurilor în vederea producerii de compost fără riscuri pentru mediu și a altor materiale bazate pe bio-deșuri. Comisia, în urma unei evaluări a gestionării bio-deșeurilor, va prezenta, după caz, propuneri de măsuri legislative.
- (33) Se pot adopta standarde tehnice minime pentru activitățile de tratare a deșeurilor care nu intră sub incidența Directivei 96/61/CE atunci când există dovezi că aceasta ar fi în beneficiul protecției sănătății populației și a mediului și în cazul în care o abordare coordonată a punerii în aplicare a respectivei directive ar asigura protecția sănătății populației și a mediului.
- (34) Este necesar să se precizeze în continuare domeniul de aplicare și conținutul obligației de stabilire a unor planuri de gestionare a deșeurilor și să se includă în procesul de elaborare sau revizuire a acestor planuri de gestionare a deșeurilor necesitatea luării în considerare a efectelor generării și gestionării deșeurilor asupra mediului. De asemenea, ar trebui să se țină seama, după caz, de cerințele privind planurile de gestionare a deșeurilor, stabilite la articolul 14 din Directiva 94/62/CE, precum și de strategia de reducere a deșeurilor biodegradabile destinate depozitelor de deșuri, prevăzută la articolul 5 din Directiva 1999/31/CE.
- (35) Statele membre pot aplica autorizații de mediu sau norme generale de protecție a mediului în cazul anumitor producători de deșuri, fără a aduce atingere bunei funcționări a pieței interne.
- (36) În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1013/2006, statele membre pot lua măsurile necesare pentru prevenirea transporturilor de deșuri care nu corespund planurilor lor naționale de gestionare a deșeurilor. Prin derogare de la respectivul regulament, ar trebui să li se permită statelor membre să limiteze intrările de deșuri în incineratoare clasificate ca instalații de valorificare, în cazul în care s-a stabilit că aceste intrări ar atrage eliminarea deșeurilor naționale sau tratarea deșeurilor într-un mod care nu este conform cu planurile lor de gestionare a deșeurilor. Este recunoscută posibilitatea ca anumite state membre să nu poată asigura o rețea care să includă gama completă de instalații de valorificare finală pe teritoriul lor.
- (37) Pentru a îmbunătăți modul de desfășurare a acțiunilor de prevenire a generării deșeurilor în statele membre și pentru a facilita răspândirea celor mai bune practici în acest domeniu, este necesară întărirea prevederilor privind prevenirea generării deșeurilor, precum și introducerea cerinței ca statele membre să elaboreze programe de prevenire a generării deșeurilor, axate pe efectele cele

⁽¹⁾ JOL 190, 12.7.2006, p. 1.

mai semnificative asupra mediului și care să ia în considerare întreaga durată a ciclului de viață al produselor și materialelor. Aceste măsuri ar trebui să urmărească ruperea legăturii dintre creșterea economică și efectele asupra mediului asociate generării de deșeuri. Părțile interesate, împreună cu publicul larg ar trebui să aibă posibilitatea de a lua parte la elaborarea programelor și să aibă acces la ele, odată ce au fost elaborate, în conformitate cu Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul ⁽¹⁾.

- (38) Instrumentele economice pot juca un rol crucial în îndeplinirea obiectivelor privind prevenirea generării deșeurilor și gestionarea deșeurilor. Deșeurile au deseori valoare ca resursă, iar aplicarea în continuare a instrumentelor economice poate maximiza beneficiile pentru mediu. Prin urmare, ar trebui să se încurajeze utilizarea unor asemenea instrumente la un nivel corespunzător, subliniindu-se, însă, că statele membre pot decide la nivel individual cu privire la utilizarea acestora.
- (39) Anumite dispoziții referitoare la manipularea deșeurilor, stabilite în Directiva 91/689/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind deșeurile periculoase ⁽²⁾, ar trebui modificate în sensul eliminării dispozițiilor învechite și în vederea unei mai mari clarități a textului. În scopul simplificării legislației comunitare, acestea ar trebui incluse în prezenta directivă. Pentru a clarifica modul de aplicare al interdicției de amestecare a deșeurilor stabilită prin Directiva 91/689/CEE și pentru a asigura protecția mediului și a sănătății populației, derogările de la interdicția de amestecare a deșeurilor, ar trebui, în plus, să satisfacă condiția conformității cu cele mai bune tehnici disponibile în sensul Directivei 96/61/CE. În consecință, Directiva 91/689/CEE ar trebui abrogată.
- (40) În vederea simplificării legislației comunitare și al reflectării beneficiilor pentru mediu, dispozițiile relevante din Directiva 75/439/CEE a Consiliului din 16 iunie 1975 privind eliminarea uleiurilor uzate ⁽³⁾ ar trebui incluse în prezenta directivă și, prin urmare, Directiva 75/439/CEE ar trebui abrogată. Gestionarea uleiurilor uzate ar trebui să fie efectuată în conformitate cu principiul director al ierarhiei deșeurilor și ar trebui acordată prioritate opțiunilor care oferă cele mai bune rezultate globale din punct de vedere al protecției mediului. Colectarea separată a uleiurilor uzate este în continuare esențială pentru asigurarea unei gestionări adecvate a acestor deșeuri și pentru prevenirea daunelor pe care eliminarea lor necorespunzătoare le poate provoca mediului.
- (41) Statele membre ar trebui să prevadă un regim de sancțiuni eficiente, proporționate și cu efect de descurajare apli-

cabil persoanelor fizice sau juridice responsabile cu gestionarea deșeurilor, precum producătorilor, deținătorilor, brokerilor, agenților, transportatorilor și colectorilor de deșeuri, unităților sau întreprinderilor care efectuează operațiuni de tratare a deșeurilor și pun în aplicare programe de gestionare a deșeurilor, în cazul în care acestea încalcă dispozițiile prezentei directive. Statele membre pot lua măsuri, de asemenea, în vederea recuperării costurilor legate de încălcarea acestor dispoziții și de măsurile de remediere, fără a aduce atingere dispozițiilor Directivei 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediu în ceea ce privește prevenirea și repararea daunelor aduse mediului ⁽⁴⁾.

- (42) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui să fie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽⁵⁾.
- (43) Comisia ar trebui, în special, să fie împuternicită să stabilească criteriile referitoare la o serie de aspecte, cum ar fi condițiile în care un obiect trebuie considerat subprodus, încetarea statutului de deșeu și determinarea deșeurilor care sunt considerate periculoase. În plus, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adapteze anexele în funcție de progresul tehnic și științific și să specifice aplicarea formulei pentru instalațiile de incinerare, menționate în anexa II, punctul R 1. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive și să o completeze prin adăugarea de elemente noi neesențiale, acestea trebuie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.
- (44) În conformitate cu alineatul (34) din acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare ⁽⁶⁾, statele membre sunt încurajate să elaboreze, pentru ele însele și în interesul Comunității, propriile tabele care, pe cât posibil, să ilustreze corelația dintre prezenta directivă și măsurile de transpunere și să le aducă la cunoștința publicului.
- (45) Deoarece obiectivul prezentei directive, respectiv protecția mediului și a sănătății populației, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și având în vedere amploarea sau efectele prezentei directive, poate fi realizat mai bine la nivelul Comunității, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv,

⁽¹⁾ JO L 156, 25.6.2003, p. 17.

⁽²⁾ JO L 377, 31.12.1991, p. 20. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și Consiliului (JO L 33, 4.2.2006, p. 1).

⁽³⁾ JO L 194, 25.7.1975, p. 23. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2000/76/CE (JO L 332, 28.12.2000, p. 91).

⁽⁴⁾ JO L 143, 30.4.2004, p. 56. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/21/CE (JO L 102, 11.4.2006, p. 15).

⁽⁵⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23. Decizie, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2006/512/CE (JO L 200, 22.7.2006, p. 11).

⁽⁶⁾ JO C 321, 31.12.2003, p. 1

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

Obiectul, domeniul de aplicare și definiții

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

Prezenta directivă stabilește măsuri în vederea protecției mediului și a sănătății populației prin prevenirea sau reducerea efectelor adverse generate de producerea și gestionarea deșeurilor și prin reducerea efectelor generale ale folosirii resurselor și creșterea eficienței folosirii acestora.

Articolul 2

Excluderi din domeniul de aplicare

(1) Se exclud din domeniul de aplicare al prezentei directive următoarele:

- (a) efluenți gazoși emiși în atmosferă;
- (b) soluri (*in situ*), inclusiv soluri contaminate neexcavate și clădiri legate permanent de sol;
- (c) soluri necontaminate și alte materiale geologice naturale excavate în timpul activităților de construcție, în cazul în care este sigur că respectivul material va fi utilizat pentru construcții în starea sa naturală și pe locul de unde a fost excavat;
- (d) deșeuri radioactive;
- (e) explozibili defazați;
- (f) materii fecale, în cazul în care acestea nu intră sub incidența alineatului (2) litera (b), paie și alte materii naturale nepericuloase provenite din agricultură sau silvicultură și care sunt folosite în agricultură sau silvicultură sau pentru producerea de energie din biomasă prin procese sau metode care nu dăunează mediului și nu pun în pericol sănătatea populației.

(2) În măsura în care intră sub incidența altor acte legislative comunitare, se exclud din domeniul de aplicare al prezentei directive următoarele:

- (a) ape uzate;
- (b) produse derivate de origine animală inclusiv produse transformate care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1774/2002, cu excepția produselor care urmează să fie incinerate, depozitate sau utilizate într-o instalație de producere a biogazului sau a compostului;
- (c) carcase de animale care au decedat în orice alt mod decât prin sacrificare, inclusiv animale care au fost sacrificate pentru eradicarea unei epizootii, și care sunt eliminate conform Regulamentului (CE) nr. 1774/2002;
- (d) deșeuri rezultate în urma activităților de prospectare, extracție, tratare și stocare a resurselor minerale, precum și a

exploatării carierelor care intră sub incidența Directivei 2006/21/CE.

(3) Fără a aduce atingere obligațiilor prevăzute de alte acte legislative comunitare aplicabile, sedimentele depuse în apele de suprafață în scopul gestionării apelor și a căilor navigabile sau al prevenirii inundațiilor, al atenuării efectelor inundațiilor sau ale secetei, nu intră sub incidența prezentei directive în cazul în care se dovedește că respectivele sedimente sunt nepericuloase.

(4) Prin intermediul unor directive speciale pot fi stabilite norme speciale pentru cazuri individuale, sau care completează dispozițiile prezentei directive, privind gestionarea anumitor categorii de deșeuri.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „deșeuri” înseamnă orice substanță sau obiect pe care deținătorul le aruncă sau are intenția sau obligația să le arunce;
2. „deșeuri periculoase” înseamnă orice deșeuri care prezintă una sau mai multe din proprietățile periculoase enumerate în anexa III;
3. „uleiuri uzate” înseamnă toate uleiurile minerale sau lubrifiante sintetice sau uleiurile industriale care au devenit improprii folosinței pentru care au fost destinate inițial, cum ar fi uleiurile utilizate de la motoarele cu combustie și de la sistemele de transmisie, uleiurile lubrifiante, uleiurile pentru turbine și cele pentru sistemele hidraulice;
4. „bio-deșeurile” sunt deșeuri biodegradabile provenite din grădini și parcuri, deșeurile alimentare sau cele provenite din bucătăriile gospodăriilor private, restaurantelor, firmelor de catering sau din magazine de vânzare cu amănuntul și compatibile cu deșeurile provenite din uzinele de prelucrare a produselor alimentare;
5. „producător de deșeuri” înseamnă orice persoană ale cărei activități generează deșeuri (producător inițial de deșeuri) sau orice persoană care efectuează operațiuni de pre-tratare, amestecare sau de alt tip, care duc la modificarea naturii sau a compoziției acestor deșeuri;
6. „deținător de deșeuri” înseamnă producătorul deșeurilor sau persoana fizică sau juridică care se află în posesia acestora;
7. „comerciant” înseamnă orice întreprindere care acționează în nume propriu pentru cumpărarea și pentru vânzarea ulterioară a deșeurilor, inclusiv acei comercianți care nu intră fizic în posesia deșeurilor;
8. „broker” înseamnă orice întreprindere care se ocupă de valorificarea sau eliminarea deșeurilor în numele altor persoane, inclusiv brokerii care nu intră fizic în posesia deșeurilor;

9. „gestionarea deșeurilor” înseamnă colectarea, transportul, valorificarea și eliminarea deșeurilor, inclusiv supervizarea acestor operațiuni și întreținerea ulterioară a amplasamentelor de eliminare, inclusiv acțiunile întreprinse de un comerciant sau un broker;
10. „colectare” înseamnă strângerea deșeurilor, inclusiv sortarea și stocarea preliminară a deșeurilor, în vederea transportării la o instalație de tratare;
11. „prevenire” înseamnă măsurile luate înainte ca o substanță, un material sau un produs să devină deșeu, care reduc:
- (a) cantitatea de deșeuri, inclusiv prin reutilizarea produselor sau prelungirea duratei de viață a acestora;
- (b) efectele nocive ale deșeurilor asupra mediului și sănătății populației; sau
- (c) conținutul de substanțe nocive al materialelor și produselor;
12. „reutilizare” înseamnă orice operațiune prin care produsele sau componentele care nu au devenit deșeuri sunt utilizate din nou în același scop pentru care au fost concepute;
13. „tratare” înseamnă operațiunile de valorificare sau eliminare, inclusiv pregătirea prealabilă valorificării sau eliminării;
14. „valorificare” înseamnă orice operațiune care are drept rezultat principal faptul că deșeurile servesc unui scop util prin înlocuirea altor materiale care ar fi fost utilizate într-un anumit scop, sau faptul că deșeurile sunt pregătite pentru a putea servi scopului respectiv, în întreprinderi sau în economie în general. Anexa II stabilește o listă a operațiunilor de valorificare, listă care nu este exhaustivă;
15. „pregătirea pentru reutilizare” înseamnă operațiunile de verificare, curățare sau valorificare prin reparare, prin care produsele sau componentele produselor care au devenit deșeuri sunt pregătite pentru a fi reutilizate fără nicio altă operațiune de pre-tratare;
16. „reciclare” înseamnă toate operațiunile de valorificare prin care deșeurile sunt transformate în produse, materiale sau substanțe pentru a-și îndeplini funcția lor inițială sau pentru alte scopuri. Aceasta include retratarea materialelor organice, dar nu include valorificarea energiei și conversia în vederea folosirii materialelor drept combustibil sau pentru operațiunile de rambleiere;
17. „regenerarea uleiurilor uzate” înseamnă orice proces de reciclare prin care uleiurile de bază pot fi produse prin rafinarea uleiurilor uzate, în special prin îndepărtarea contaminanților, a produselor de oxidare și a aditivilor conținuți de acestea;
18. „eliminare” înseamnă orice operațiune care nu este o operațiune de valorificare, chiar și în cazul în care una dintre

consecințele secundare ale acesteia ar fi valorificarea de substanțe sau de energie. Anexa I stabilește o listă a operațiunilor de eliminare, listă care nu este exhaustivă;

19. „cele mai bune tehnici disponibile” înseamnă cele mai bune tehnici disponibile în conformitate cu articolul 2 alineatul (11) din Directiva 96/61/CE.

Articolul 4

Produse derivate

(1) Pentru ca o substanță sau un obiect, care rezultă în urma unui proces de producție al cărui obiectiv principal nu este producerea acestuia, să nu fie considerat(ă) deșeu în sensul articolului 3 punctul 1, dar să fie considerat(ă) produs derivat trebuie îndeplinite următoarele condiții:

- (a) utilizarea ulterioară a substanței sau a obiectului este sigură;
- (b) substanța sau obiectul pot fi utilizate direct, fără a fi supuse unei alte prelucrări suplimentare decât cea prevăzută de practica industrială obișnuită;
- (c) substanța sau obiectul este produs ca parte integrantă a unui proces de producție; și
- (d) utilizarea ulterioară este legală, și anume substanța sau obiectul îndeplinește toate cerințele pertinente privind producția, protecția mediului și a sănătății pentru utilizarea specifică și nu va produce efecte globale nocive asupra mediului sau a sănătății populației.

(2) Pe baza condițiilor prevăzute la alineatul (1), măsurile pot fi adoptate pentru a determina criteriile care trebuie îndeplinite pentru anumite substanțe sau obiecte pentru a putea fi considerate produse derivate și nu deșeuri în conformitate cu articolul 3 punctul 1. Aceste măsuri, concepute pentru a modifica elementele neesențiale ale prezentei directive, prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 36 alineatul (2).

Articolul 5

Încetarea statutului de deșeu

(1) Anumite categorii de deșeuri încetează să mai fie considerate deșeuri, în sensul articolului 3 punctul 1 în momentul în care au trecut printr-o operațiune de valorificare și îndeplinesc o serie de criterii specifice care urmează să fie definite conform următoarelor condiții:

- (a) substanța sau obiectul sunt utilizate în mod curent pentru îndeplinirea unui scop specific;
- (b) există o piață de desfacere sau cerere pentru substanța sau obiectul în cauză;

- (c) substanța sau obiectul îndeplinește cerințele tehnice pentru îndeplinirea scopului specific menționat la litera (a) și respectă legislația în vigoare și normele aplicabile produselor; și
- (d) utilizarea substanței sau a obiectului nu va produce efecte nocive asupra mediului sau a sănătății.

Criteriile includ și valorile limită pentru poluanți, dacă este necesar.

(2) Aceste măsuri privind adoptarea acestor criterii și care precizează tipurile de deșeuri, concepute pentru a modifica elementele neesențiale ale prezentei directive, prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 36 alineatul (2).

(3) Deșeurile care încetează să mai fie considerate deșeuri în conformitate cu alineatele (1) și (2), încetează de asemenea să mai fie considerate deșeuri în scopul valorificării și reciclării prevăzute de Directivele 94/62/CE, 2000/53/CE, 2002/96/CE și 2006/66/CE, precum și de alte acte legislative comunitare aplicabile.

(4) În cazul în care nu există criterii stabilite la nivel comunitar în conformitate cu procedura prevăzută la alineatele (1) și (2), statele membre pot decide de la caz la caz dacă un anumit deșeu a încetat să fie considerat ca atare, luând în considerare jurisprudența aplicabilă. Astfel de decizii sunt notificate Comisiei în conformitate cu Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998, de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale ⁽¹⁾, atunci când directiva respectivă o impune.

Articolul 6

Lista deșeurilor

(1) Măsurile referitoare la actualizarea listei deșeurilor stabilite prin Decizia 2005/532/CE a Comisiei, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 36 alineatul (2). Lista deșeurilor include deșeuri periculoase și ia în considerare originea și compoziția deșeurilor și, dacă este cazul, valorile limită de concentrație a substanțelor periculoase. Lista de deșeuri este obligatorie pentru a determina dacă un deșeu trebuie considerat deșeu periculos. Incluziunea unui obiect sau a unei substanțe pe listă nu înseamnă că respectivul obiect sau respectiva substanță va fi considerat(ă) deșeu în orice împrejurare. O substanță sau un obiect este considerat deșeu numai în cazul în care corespunde definiției de la articolul 3 litera (a).

(2) Un stat membru poate considera că anumite deșeuri sunt periculoase în cazul în care, chiar dacă nu figurează pe lista de

deșeuri, acestea prezintă una sau mai multe dintre proprietățile enumerate în anexa III. Statul membru notifică astfel de situații Comisiei prin raportul prevăzut la articolul 34 alineatul (1) și furnizează Comisiei toate informațiile relevante. În lumina notificărilor primite, lista este reexaminată pentru a determina dacă aceasta trebuie adaptată.

(3) În cazul în care un stat membru deține dovezi conform cărora anumite deșeuri care figurează pe listă ca fiind periculoase nu prezintă niciuna din proprietățile enumerate în anexa III, acesta le poate trata ca nepericuloase. Statul membru notifică situațiile de acest tip Comisiei în raportul prevăzut la articolul 34 alineatul (1) și furnizează Comisiei toate dovezile necesare. În lumina notificărilor primite, lista este reexaminată pentru a determina dacă aceasta trebuie adaptată.

(4) Măsurile cu privire la reexaminarea listei pentru a determina dacă aceasta trebuie adaptată în conformitate cu alineatele (2) și (3), destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 36 alineatul (2).

CAPITOLUL II

Cerințe generale

Articolul 7

Răspunderea extinsă a producătorilor

(1) Pentru a consolida prevenirea și valorificarea în materie de deșeuri, statele membre pot adopta măsuri legislative sau non-legislative pentru a se asigura că orice persoană fizică sau juridică care, la nivel profesional, elaborează, produce, prelucrează și tratează sau vinde produse (producătorul produsului) este supusă unui regim de răspundere extinsă a producătorului.

Astfel de măsuri pot include, printre altele, acceptarea produselor returnate și a deșeurilor care rămân după utilizarea respectivelor produse, precum și gestionarea ulterioară a deșeurilor și răspunderea financiară pentru aceste activități.

(2) Statele membre pot lua măsurile necesare pentru a încuraja conceperea de produse care să aibă un efect redus asupra mediului și care să genereze o cantitate scăzută de deșeuri în timpul producerii și al utilizării ulterioare, și pentru a se asigura că valorificarea și eliminarea produselor care au devenit deșeuri se realizează în conformitate cu articolele 10 și 11.

Astfel de măsuri pot, printre altele, să încurajeze dezvoltarea, producerea și comercializarea produselor cu utilizări multiple, care sunt durabile din punct de vedere tehnic și care pot, după ce au devenit deșeuri, să facă obiectul unei valorificări sigure și al unei eliminări care să respecte mediul.

⁽¹⁾ JO L 204, 21.7.1998, p. 37. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2006/96/CE a Consiliului (JO L 363, 20.12.2006, p. 81).

(3) În momentul aplicării răspunderii extinse a producătorului, statele membre iau în considerare fezabilitatea tehnică și viabilitatea economică precum și efectele globale asupra mediului și a sănătății și impactul social, cu respectarea necesității de a asigura buna funcționare a pieței interne.

(4) Regimul de răspundere extinsă a producătorului este aplicat fără a se aduce atingere răspunderii pentru gestionarea deșeurilor prevăzută la articolul 13 alineatul (1).

Articolul 8

Valorificarea

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a garanta că toate deșeurile sunt supuse unor operațiuni de valorificare în conformitate cu articolele 10 și 11.

(2) În cazul în care acest lucru este necesar pentru respectarea alineatului (1) și pentru facilitarea sau îmbunătățirea valorificării, deșeurile sunt păstrate separat, în cazul în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic, economic și al protecției mediului, și nu se amestecă cu alte deșeuri sau materiale cu proprietăți diferite.

Articolul 9

Eliminarea

Statele membre garantează că, în cazul în care valorificarea, astfel cum este prevăzută la articolul 8 alineatul (1), nu are loc, toate deșeurile sunt supuse operațiunilor de eliminare.

Articolul 10

Protecția sănătății populației și a mediului

Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a garanta că gestionarea deșeurilor se face fără a pune în pericol sănătatea și fără a dăuna mediului, în special:

- (a) fără a crea riscuri pentru apă, aer, sol, faună sau floră;
- (b) fără a crea neplăceri din cauza zgomotului sau a mirosurilor; și
- (c) fără a afecta negativ peisajul sau zonele de interes special.

Articolul 11

Ierarhia deșeurilor

(1) Ierarhia deșeurilor, astfel cum este prezentată mai jos, se aplică în calitate de principiu director în cadrul legislației și al politicii în materie de prevenire a generării și de gestionare a deșeurilor:

- (a) prevenirea;
- (b) pregătirea pentru reutilizare;

- (c) reciclarea;
- (d) alte operațiuni de valorificare, de exemplu valorificarea energiei; și
- (e) eliminarea.

(2) În aplicarea ierarhiei deșeurilor menționată la alineatul (1), statele membre adoptă măsuri pentru a încuraja opțiunile care produc cel mai bun rezultat global în privința mediului. Aceasta poate să impună ca anumite fluxuri de deșeuri specifice să se îndepărteze de la ierarhie, în cazul în care acest lucru se justifică prin abordarea axată pe ciclul de viață în privința efectelor globale ale generării și gestionării respectivelor deșeuri.

Statele membre iau în considerare principiile generale ale protecției mediului, de precauție și durabilitate, fezabilitatea tehnică și viabilitatea economică, protecția resurselor, precum și impactul global asupra mediului, sănătății, economiei și societății, conform articolelor 1 și 10.

Articolul 12

Costurile

(1) În conformitate cu principiul „poluatorul plătește”, costul gestionării deșeurilor urmează să fie suportat de producătorul inițial de deșeuri, sau de deținătorii actuali ori deținătorii anteriori ai deșeurilor.

(2) Statele membre pot decide că respectivele costuri ale gestiunii deșeurilor urmează să fie suportate în întregime sau în parte de producătorul produsului din care derivă deșeul respectiv și că distribuitorii unui asemenea produs pot participa la aceste costuri.

CAPITOLUL III

Gestionarea deșeurilor

Articolul 13

Responsabilitatea pentru gestionarea deșeurilor

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că orice producător inițial de deșeuri sau alt deținător de deșeuri efectuează el însuși operațiunea de tratare a deșeurilor sau alocă această operațiune unui agent, unei unități sau întreprinderi care desfășoară activități de tratare a deșeurilor sau unei unități publice sau private de colectare a deșeurilor în conformitate cu articolele 10 și 11.

(2) Atunci când deșeurile sunt transferate de la producătorul sau deținătorul inițial către una dintre persoanele fizice sau juridice menționate la alineatul (1) în vederea efectuării unor operațiuni de tratare preliminară, acesta nu este scutit, ca regulă generală, de responsabilitatea pentru realizarea operațiunilor de valorificare sau de eliminare completă.

Fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 1013/2006, statele membre pot preciza condițiile cu privire la responsabilitate și decide în ce cazuri producătorului inițial îi revine responsabilitatea pentru întregul lanț al procesului de tratare sau în care cazuri responsabilitatea producătorului și a deținătorului se poate împărți sau delega între actorii din lanțul procesului de tratare.

(3) Statele membre pot decide, în conformitate cu articolul 7, ca responsabilitatea cu privire la organizarea activităților de gestionare a deșeurilor să revină parțial sau în totalitate producătorului produsului din care derivă deșeurile și ca distribuitorii respectivului produs să împartă această responsabilitate.

(4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, pe teritoriul lor, unitățile sau întreprinderile specializate în colectarea sau transportul de deșuri livrează deșeurile colectate și transportate la instalațiile corespunzătoare de tratare cu respectarea obligațiilor prevăzute la articolul 10.

Articolul 14

Principiile autonomiei și proximității

(1) Statele membre iau măsurile necesare, în colaborare cu alte state membre, dacă este necesar sau oportun, în vederea stabilirii unei rețele integrate și corespunzătoare de unități de eliminare a deșeurilor și de instalații de valorificare a deșeurilor municipale mixte colectate din gospodăriile private, inclusiv în cazul în care această colectare vizează și astfel de deșuri provenite de la alți producători, luând în considerare cele mai bune tehnici disponibile.

Prin derogare de la Regulamentul (CE) nr. 1013/2006, statele membre pot limita, în vederea protejării propriei rețele, intrările transporturilor de deșuri destinate incinerării care este clasificată ca valorificare, în cazul în care s-a stabilit că asemenea transporturi ar duce la necesitatea eliminării deșeurilor naționale sau ar presupune tratarea respectivelor deșuri într-un mod care nu este consecvent cu planurile lor de gestionare a deșeurilor. Statele membre notifică orice astfel de decizie Comisiei. Statele membre pot, de asemenea, să limiteze ieșirile transporturilor de deșuri din considerente de mediu, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1013/2006.

(2) Rețeaua este concepută pentru a permite întregii Comunități să asigure prin mijloace proprii eliminarea deșeurilor, precum și valorificarea deșeurilor menționate la alineatul (1) și pentru a permite statelor membre să acționeze individual în acest scop, ținând seama de condițiile geografice și de necesitatea unor instalații specializate pentru anumite tipuri de deșuri.

(3) Rețeaua permite eliminarea deșeurilor și valorificarea deșeurilor menționate la alineatul (1) într-una din cele mai apropiate instalații adecvate, prin cele mai potrivite metode și tehnologii, pentru a asigura un înalt nivel de protecție pentru mediu și sănătatea publică.

(4) Principiile autonomiei și proximității nu înseamnă că fiecare stat membru trebuie să posede gama completă de instalații de valorificare finală pe teritoriul său.

Articolul 15

Interdicția de amestecare a deșeurilor periculoase

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că deșeurile periculoase nu sunt amestecate nici cu alte categorii de deșuri periculoase, nici cu alte deșuri, substanțe sau materiale. Amestecarea include diluarea de substanțe periculoase.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot autoriza amestecarea cu condiția ca:

- (a) operațiunea de amestecare să fie efectuată de o unitate sau întreprindere pe baza unei autorizații obținute conform dispozițiilor articolului 20;
- (b) condițiile prevăzute la articolul 10 să fie respectate, iar efectele nocive ale gestionării deșeurilor asupra sănătății populației și asupra mediului să nu fie agravate; și
- (c) operațiunea de amestecare să se realizeze în conformitate cu cele mai bune tehnici disponibile.

(3) În cazul în care deșeurile periculoase au fost amestecate într-un mod diferit de cel prevăzut la alineatul (1), separarea se efectuează dacă este posibil și necesar, pe baza unor criterii tehnice și economice de fezabilitate, pentru a respecta dispozițiile articolului 10.

Articolul 16

Etichetarea deșeurilor periculoase

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, în timpul colectării, al transportului și al stocării temporare, deșeurile periculoase sunt ambalate și etichetate în conformitate cu normele internaționale și comunitare în vigoare.

(2) În cazul în care deșeurile periculoase sunt transferate pe teritoriul unui stat membru, acestea sunt însoțite de un document de identificare care poate avea un format electronic și care conține datele corespunzătoare menționate în anexa IB la Regulamentul (CE) nr. 1013/2006.

*Articolul 17***Deșeurile menajere periculoase**

Articolele 15, 16 și 32 nu se aplică deșeurilor mixte provenind din gospodăria privată.

Articolele 16 și 32 nu se aplică fracțiunilor separate de deșeurii periculoase provenind din gospodăria privată atât timp cât colectarea, eliminarea sau valorificarea lor nu a fost acceptată de o unitate sau întreprindere care a obținut o autorizație sau a fost înregistrată în conformitate cu articolele 20 sau 23.

*Articolul 18***Uleiurile uzate**

(1) Fără a aduce atingere obligațiilor privind gestionarea deșeurilor periculoase prevăzute la articolele 15 și 16, statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că:

- (a) uleiurile uzate sunt colectate separat în cazul în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic;
- (b) uleiurile uzate sunt tratate în conformitate cu articolele 10 și 11;
- (c) în cazul în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic și viabil din punct de vedere economic, uleiurile uzate prezentând caracteristici diferite nu se amestecă, iar uleiurile uzate nu se amestecă cu alte tipuri de deșeurii sau substanțe dacă o astfel de amestecare împiedică tratamentul lor.

(2) În scopul colectării separate a uleiurilor uzate și al tratării lor corespunzătoare, statele membre pot, conform condițiilor lor naționale, să aplice măsuri suplimentare, cum ar fi cerințe tehnice, responsabilitatea producătorilor, instrumente economice sau acorduri voluntare.

(3) În cazul în care, conform legislației naționale, uleiurile uzate fac obiectul unor cerințe privind regenerarea, statele membre pot prevedea ca acestea să fie regenerate dacă acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic și atunci când se aplică articolele 11 sau 12 din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006, pot restricționa transportul transfrontalier de uleiuri uzate dinspre teritoriul lor către instalații de incinerare sau co-incinerare, pentru a acorda prioritate regenerării uleiurilor uzate.

*Articolul 19***Bio-deșeurile**

Statele membre iau măsuri, dacă este cazul, și în conformitate cu articolele 10 și 11, pentru a încuraja:

- (a) colectarea separată a bio-deșeurilor;

(b) tratamentul bio-deșeurilor într-un mod care asigură un înalt nivel de protecție a mediului;

(c) folosirea unor materiale fără riscuri pentru mediu produse din bio-deșeurii.

Comisia efectuează un studiu de evaluare cu privire la gestionarea bio-deșeurilor în vederea prezentării unei propuneri, dacă este cazul.

CAPITOLUL IV

Autorizare și înregistrare*Articolul 20***Eliberarea autorizației**

(1) Statele membre impun tuturor unităților sau întreprinderilor care intenționează să desfășoare activități de tratare a deșeurilor să obțină o autorizație din partea autorității competente.

În autorizație se precizează cel puțin următoarele:

- (a) tipurile și cantitățile de deșeurii care pot fi tratate;
- (b) pentru fiecare tip de operațiune permisă, cerințele tehnice și de orice altă natură aplicabile amplasamentului în cauză;
- (c) măsurile de siguranță și preventive care trebuie luate;
- (d) metoda care trebuie aplicată pentru fiecare tip de operațiune;
- (e) monitorizarea și controlul operațiunilor, după caz;
- (f) măsurile de închidere și de întreținere ulterioară, după caz.

(2) Autorizațiile se pot elibera pentru o perioadă determinată și se pot reînnoi.

(3) În cazul în care autoritatea competentă consideră că metoda de tratare propusă nu este acceptabilă din punctul de vedere al protecției mediului, în special atunci când metoda nu este conformă cu articolul 10, aceasta refuză eliberarea autorizației.

(4) Toate autorizațiile eliberate pentru operațiuni de incinerare sau co-incinerare cu valorificarea energiei trebuie să respecte condiția ca valorificarea energiei să aibă un randament energetic ridicat.

(5) Sub rezerva respectării cerințelor prezentului articol, autorizațiile emise în baza altei legislații naționale sau comunitare se pot combina cu permisele necesare în temeiul alineatului (1) pentru a forma o singură autorizație în cazul în care un astfel de format înlătură dublarea inutilă de informații și repetarea muncii de către operator sau autoritatea competentă.

*Articolul 21***Derogări de la obligația de autorizare**

Statele membre pot acorda unităților sau întreprinderilor derogări de la obligația prevăzută la articolul 20 alineatul (1) pentru următoarele operațiuni:

- (a) eliminarea propriilor deșeuri nepericuloase la locul de producție; sau
- (b) valorificarea deșeurilor.

*Articolul 22***Condiții pentru derogări**

(1) În cazul în care un stat membru dorește să acorde derogări în conformitate cu articolul 21, acesta stabilește, pentru fiecare tip de activitate, reguli generale care să prevadă tipurile și cantitățile de deșeuri care pot face obiectul unei derogări, precum și metoda de tratare care trebuie aplicată.

Aceste norme se stabilesc astfel încât să se asigure că deșeurile sunt tratate în conformitate cu articolul 10. În cazul operațiilor de eliminare menționate la articolul 21 litera (a), aceste norme ar trebui să ia în considerare cele mai bune tehnici existente.

(2) Pe lângă normele generale prevăzute la alineatul (1), statele membre stabilesc condiții speciale pentru derogările acordate în cazul deșeurilor periculoase, inclusiv pe tipuri de activități, precum și alte eventuale cerințe necesare pentru efectuarea diferitelor forme de valorificare și, unde este cazul, valori limită pentru conținutul de substanțe periculoase al deșeurilor și valori limită de emisie.

(3) Statele membre informează Comisia în legătură cu normele generale stabilite în temeiul alineatelor (1) și (2).

*Articolul 23***Înregistrarea**

În cazul în care următoarele nu fac obiectul cerințelor privind autorizarea, statele membre se asigură că autoritatea competentă menține un registru cu:

- (a) unitățile și întreprinderile care colectează și transportă deșeuri în sistem profesional;
- (b) agenți sau brokeri; și
- (c) unitățile sau întreprinderile care fac obiectul derogărilor de la cerințele de autorizare conform articolului 21.

*Articolul 24***Standarde minime**

(1) Pot fi adoptate standarde tehnice minime pentru activitățile de tratare care necesită autorizare în conformitate cu arti-

colul 20, în cazul în care există dovezi că se poate obține un beneficiu în ceea ce privește protecția sănătății populației și a mediului, ca urmare a aplicării unor astfel de standarde minime. Aceste măsuri, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 36 alineatul (2).

(2) Intră sub incidența acestor standarde minime numai acele activități de tratare a deșeurilor care nu intră sub incidența Directivei 96/61/CE sau nu pot intra sub incidența acesteia.

(3) Aceste standarde minime:

- (a) se concentrează pe principalele efecte asupra mediului rezultate din activitatea de tratare a deșeurilor;
- (b) asigură că deșeurile sunt tratate în conformitate cu articolul 10;
- (c) iau în considerare cele mai bune tehnici disponibile;
- (d) după caz, includ elemente referitoare la calitatea tratării și cerințele de procesare.

(4) Se adoptă standarde minime pentru activitățile care necesită autorizare în conformitate cu articolul 23 literele (a) și (b) în cazul în care există dovezi că se poate obține un beneficiu în ceea ce privește protecția sănătății oamenilor și a mediului sau evitarea disfuncționalităților pieței interne ca urmare a aplicării unor astfel de standarde minime, inclusiv elementele referitoare la calificarea tehnică a colectorilor, transportatorilor, agenților sau brokerilor.

Aceste măsuri, destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentei directive, prin completarea acesteia, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 36 alineatul (2).

*CAPITOLUL V***Planuri și programe***Articolul 25***Planurile de gestionare a deșeurilor**

(1) Statele membre se asigură că autoritățile lor competente stabilesc, în conformitate cu dispozițiile articolelor 1, 10, 11 și 14, unul sau mai multe planuri de gestionare a deșeurilor.

Planurile, considerate individual sau în combinație, acoperă întregul teritoriu geografic al statului membru în cauză.

(2) Planurile de gestionare a deșeurilor cuprind o analiză a situației actuale a gestionării deșeurilor pe teritoriul geografic în cauză, precum și măsurile care trebuie luate pentru îmbunătățirea condițiilor de mediu în cazul pregătirii pentru reutilizare, în cazul reciclării, valorificării și eliminării deșeurilor precum și o evaluare a modului în care planul va ajuta la punerea în aplicare a obiectivelor și dispozițiilor prezentei directive.

(3) Planurile de gestionare a deșeurilor conțin, după caz și luând în considerare nivelul geografic și acoperirea zonei de planificare, cel puțin următoarele:

- (a) tipul, cantitatea și sursa deșeurilor generate pe teritoriu, deșeurile care ar putea fi expediate de pe sau pe teritoriul național, precum și o evaluare a evoluției viitoare a fluxurilor de deșeuri;
- (b) schemele existente de colectare a deșeurilor și principalele instalații de eliminare și valorificare, inclusiv orice aranjamente speciale pentru uleiurile uzate, deșeurile periculoase sau fluxurile de deșeuri abordate de legislația comunitară aplicabilă;
- (c) o evaluare a necesarului de noi scheme de colectare, închiderea instalațiilor de deșeuri existente, infrastructura suplimentară pentru instalațiile de deșeuri în conformitate cu articolul 14 și, dacă este cazul, investițiile legate de acestea;
- (d) informații suficiente cu privire la criteriile de locație pentru identificarea sitului și la capacitatea viitoare de eliminare sau de operare a instalațiilor majore de valorificare, dacă este cazul;
- (e) politici generale de gestionare a deșeurilor, inclusiv tehnologii și metode planificate de gestionare a deșeurilor sau politici privind deșeurile care ridică probleme specifice de gestionare.

(4) Planul de gestionare a deșeurilor poate conține, luând în considerare nivelul geografic și acoperirea zonei de planificare, următoarele:

- (a) aspectele organizaționale legate de gestionarea deșeurilor, inclusiv o descriere a alocării responsabilităților între actorii publici și privați care se ocupă cu gestionarea deșeurilor;
- (b) o analiză a utilității și a adecvării utilizării instrumentelor economice și de altă natură pentru rezolvarea diverselor probleme legate de deșeuri, luând în considerare necesitatea menținerii unei bune funcționări a pieței interne;
- (c) utilizarea unor campanii de sensibilizare și de informare adresate publicului larg sau unor categorii speciale de consumatori;
- (d) siturile contaminate istoric de eliminare a deșeurilor și măsuri pentru reabilitarea acestora.

(5) Planurile de gestionare a deșeurilor respectă cerințele privind gestionarea deșeurilor, stabilite la articolul 14 din Directiva 94/62/CE și strategia de punere în aplicare a planului de reducere a deșeurilor biodegradabile depozitate, menționată la articolul 5 din Directiva 1999/31/CE.

Articolul 26

Programe de prevenire a generării deșeurilor

(1) Statele membre stabilesc, în conformitate cu dispozițiile articolelor 1 și 11, programe de prevenire a generării deșeurilor până la ... (*).

(* Cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive.

Aceste programe fie sunt integrate în planurile de gestionare a deșeurilor prevăzute la articolul 25 sau în alte programe de politici de mediu, după caz, fie funcționează ca programe distincte. În cazul în care un astfel de program este integrat în planul de gestionare a deșeurilor sau în alte programe, măsurile de prevenire a generării deșeurilor trebuie identificate clar.

(2) Programele menționate la alineatul (1) stabilesc obiective de prevenire a generării deșeurilor. Statele membre descriu măsurile de prevenire existente și evaluează utilitatea exemplelor de măsuri indicate în anexa IV sau a altor măsuri corespunzătoare.

Scopul acestor obiective și măsuri este eliminarea legăturii dintre creșterea economică și impactul asupra mediului asociat generării de deșeuri.

(3) Statele membre stabilesc valorile de referință calitative sau cantitative specifice adecvate pentru măsurile de prevenire a generării deșeurilor adoptate pentru a monitoriza și pentru a evalua progresul măsurilor și pot stabili și alte obiective calitative sau cantitative și indicatori specifici pe lângă cele prevăzute la alineatul (4), în același scop.

(4) Indicatorii pentru măsurile de prevenire a generării deșeurilor pot fi adoptați în conformitate cu procedura menționată la articolul 36 alineatul (3).

(5) Comisia elaborează orientări pentru asistarea statelor membre la pregătirea programelor.

Articolul 27

Evaluarea și revizuirea planurilor și a programelor

Statele membre se asigură că planurile de gestionare a deșeurilor și programele de prevenire a generării deșeurilor sunt evaluate cel puțin o dată la șase ani și revizuite după caz.

Articolul 28

Participarea publicului

Statele membre asigură că părțile interesate și autoritățile relevante, precum și publicul larg au posibilitatea de a participa la elaborarea planurilor de gestionare a deșeurilor și a programelor de prevenire a generării deșeurilor și de a avea acces la acestea odată elaborate, în conformitate cu Directiva 2003/35/CE sau, dacă este relevant, cu Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului ⁽¹⁾. Acestea plasează planurile și programele pe o pagină de internet accesibilă publicului.

⁽¹⁾ JO L 197, 21.7.2001, p. 30.

*Articolul 29***Cooperarea**

Statele membre cooperează, dacă este cazul, cu alte state membre interesate și cu Comisia la elaborarea planurilor de gestionare a deșeurilor și a programelor de prevenire a generării deșeurilor în conformitate cu articolele 25 și 26.

*Articolul 30***Informații care trebuie prezentate Comisiei**

(1) Statele membre informează Comisia cu privire la planurile de gestionare a deșeurilor și programele de prevenire a generării deșeurilor menționate la articolele 25 și 26 în momentul în care au fost adoptate și în cazul în care au survenit modificări importante în cadrul planurilor și programelor.

(2) Modalitatea de notificare a acestor informații cu privire la adoptarea și modificările de substanță survenite în cadrul acestor planuri și programe se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 36 alineatul (3).

CAPITOLUL VI

Controalele și evidența*Articolul 31***Controalele**

(1) Unitățile sau întreprinderile care efectuează operațiuni de tratare a deșeurilor, unitățile și întreprinderile profesionale de colectare sau transport de deșeuri, agenții, brokerii și producătorii de deșeuri periculoase fac obiectul unor controale periodice corespunzătoare efectuate de autoritățile competente.

(2) Controalele referitoare la operațiunile de colectare și de transport au în vedere originea, natura, cantitatea și destinația deșeurilor colectate și transportate.

(3) Statele membre pot ține seama de înregistrările efectuate în baza Schemei comunitare de management de mediu și audit (EMAS), în special în ceea ce privește frecvența și intensitatea controalelor.

*Articolul 32***Evidențe**

(1) Unitățile și întreprinderile prevăzute la articolul 20 alineatul (1), producătorii de deșeuri periculoase și unitățile și întreprinderile specializate în colectarea și transportul de deșeuri periculoase sau care acționează în calitate de agenți sau brokeri de deșeuri periculoase țin o evidență a cantității, naturii și originii deșeurilor și, dacă este cazul, a destinației, a frecvenței colectării, a mijlocului de transport și a metodei de tratare prevăzute pentru deșeuri și, la cerere, pun aceste informații la dispoziția autorităților competente.

(2) În cazul deșeurilor periculoase, evidența se păstrează timp de cel puțin trei ani, cu excepția unităților și întreprinderilor de transport de deșeuri periculoase, care trebuie să țină o evidență timp de cel puțin 12 luni.

La cererea autorităților competente sau a unui deținător anterior, sunt furnizate documentele justificative conform cărora operațiunile de gestionare au fost efectuate.

(3) Statele membre pot solicita producătorilor de deșeuri nepericuloase să respecte alineatele (1) și (2).

*Articolul 33***Punere în aplicare și sancțiuni**

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru interzicerea abandonării, aruncării sau gestionării necontrolate a deșeurilor.

(2) Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că acestea sunt aplicate. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale*Articolul 34***Raportarea și revizuirea**

(1) La fiecare trei ani, statele membre informează Comisia, prin prezentarea unor rapoarte sectoriale în format electronic, în legătură cu punerea în aplicare a prezentei directive. Aceste rapoarte conțin, de asemenea, informații cu privire la gestionarea uleiurilor uzate și la progresele înregistrate în punerea în aplicare a programelor de prevenire a generării deșeurilor.

Raportul se întocmește pe baza unui chestionar sau a unei scheme stabilite de Comisie în conformitate cu procedura menționată la articolul 6 din Directiva 91/692/CEE a Consiliului din 23 decembrie 1991 de standardizare și raționalizare a rapoartelor privind aplicarea anumitor directive referitoare la mediu ⁽¹⁾. Raportul este transmis Comisiei în termen de nouă luni de la încheierea perioadei de trei ani la care se referă.

(2) Comisia transmite chestionarul sau schema statelor membre cu șase luni înainte de începerea perioadei la care se referă raportul sectorial.

(3) Comisia publică un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive în termen de nouă luni de la primirea rapoartelor sectoriale ale statelor membre în conformitate cu alineatul (1).

⁽¹⁾ JO L 377, 31.12.1991, p. 48. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003.

(4) În primul raport întocmit până la ... (*), Comisia va reexamina punerea în aplicare a prezentei directive și va prezenta, dacă este cazul, o propunere de revizuire. De asemenea, raportul va evalua, pe baza informațiilor prezentate în temeiul articolului 30, programele de prevenire a generării deșeurilor existente în statele membre, obiectivele și indicatorii și va reexamina oportunitatea unor programe, obiective și indicatori la nivel comunitar.

Articolul 35

Interpretarea și adaptarea la progresul tehnic

(1) Comisia poate elabora orientări pentru interpretarea definițiilor noțiunilor de „valorificare” și „eliminare” din articolul 3 punctele 14 și 18.

Dacă este necesar, se precizează aplicarea formulei pentru instalațiile de incinerare menționate în anexa II, R 1. Condițiile climatice locale, precum intensitatea frigului și nevoia de încălzire, pot fi luate în considerare în măsura în care acestea influențează cantitățile de energie care pot fi utilizate sau produse din punct de vedere tehnic sub formă de electricitate, căldură, vapori de răcire sau de prelucrare. Condițiile locale ale regiunilor ultraperiferice astfel cum sunt recunoscute în articolul 299 alineatul (2) al patrulea paragraf din tratat și ale teritoriilor menționate la articolul 25 din Actul de aderare din 1985 pot fi, de asemenea, luate în considerare. Această măsură destinată să modifice elementele neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 36 alineatul (2).

(2) Anexele pot fi modificate în funcție de progresul tehnic și științific. Aceste măsuri, concepute pentru a modifica elementele neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 36 alineatul (2).

Articolul 36

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de un comitet.
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8.
- (3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din aceasta.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(4) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 4 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8.

Articolul 37

Transpunerea

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la ... (**).

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Modalitatea de efectuare a unor astfel de trimiteri se stabilește de către statele membre.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 38

Abrogarea

Directivele 75/439/CEE, 91/689/CEE și 2006/12/CE se abrogă prin prezenta cu începere de la ... (**).

Trimiterile la directivele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa V.

Articolul 39

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 40

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la ...

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

(*) Șase ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive.

(**) 24 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

ANEXA I

Operațiunile de eliminare

- D 1 Depozitarea în sau pe sol (de ex.: depozite de deșeuri etc.)
- D 2 Tratatrea solului (de ex.: biodegradarea deșeurilor lichide sau nămoase în sol etc.)
- D 3 Injectarea în adâncime (de ex.: injectarea deșeurilor care pot fi pompate în puțuri, saline sau depozite geologice naturale etc.)
- D 4 Acumulare la suprafață (de ex.: depunerea de deșeuri lichide sau nămoase în bazine, iazuri sau lagune etc.)
- D 5 Depozite special construite (de ex.: depunerea în compartimente separate etanșe care sunt acoperite și izolate unele față de celelalte și față de mediul înconjurător etc.)
- D 6 Evacuarea într-o masă de apă, cu excepția mărilor/oceanelor
- D 7 Evacuarea în mări/oceane, inclusiv eliminarea în subsolul marin
- D 8 Tratatrea biologică nemenționată în altă parte în prezenta anexă, care generează compuși sau mixturi finale eliminate prin intermediul unuia dintre procedeele numerotate de la D 1 la D 12
- D 9 Tratatrea fizico-chimică nemenționată în altă parte în prezenta anexă, care generează compuși sau mixturi finale eliminate prin intermediul unuia dintre procedeele numerotate de la D 1 la D 12 (de ex.: evaporare, uscare, calcinare etc.)
- D 10 Incinerarea pe sol
- D 11 Incinerarea pe mare (*)
- D 12 Stocarea permanentă (de ex.: plasarea de recipiente într-o mină etc.)
- D 13 Amestecarea anterioară oricărei operațiuni numerotate de la D 1 la D 12 (**)
- D 14 Reambalarea anterioară oricărei operațiuni numerotate de la D 1 la D 13
- D 15 Stocarea înaintea oricărei operațiuni numerotate de la D 1 la D 14 (excluzând stocarea temporară, înaintea colectării, în zona de generare a deșeurilor) (***)

(*) Această operațiune este interzisă de legislația UE și de convenții internaționale.

(**) În cazul în care nu există nici un alt cod D corespunzător, aceasta include operațiunile preliminare înainte de eliminare, inclusiv preprocesarea, cum ar fi, printre altele, sortarea, sfărâmarea, compactarea, granularea, uscarea, mărunțirea uscată, condiționarea sau separarea înainte de supunerea la oricare dintre operațiunile numerotate de la D 1 la D 12.

(***) Stocare temporară înseamnă stocare preliminară în conformitate cu articolul 3 punctul 10.

ANEXA II

Operațiuni de valorificare

- R 1 Întrebuințarea în principal drept combustibil sau ca altă sursă de energie (*)
- R 2 Valorificarea/regenerarea solvenților
- R 3 Reciclarea/valorificarea substanțelor organice care nu sunt utilizate ca solvenți (inclusiv compostarea și alte procese de transformare biologică) (**)
- R 4 Reciclarea/valorificarea metalelor și compușilor metalici
- R 5 Reciclarea/valorificarea altor materiale anorganice (***)
- R 6 Regenerarea acizilor sau a bazelor
- R 7 Valorificarea componentelor utilizați pentru reducerea poluării
- R 8 Valorificarea componentelor catalizatorilor
- R 9 Rerafinarea petrolului sau alte reutilizări ale petrolului
- R 10 Tratarea terenurilor având drept rezultat beneficii pentru agricultură sau ecologie
- R 11 Utilizarea deșeurilor obținute din oricare dintre operațiunile numerotate de la R 1 la R 10
- R 12 Schimbul de deșeuri în vederea expunerii la oricare dintre operațiunile numerotate de la R 1 la R 11 (****)
- R 13 Depozitarea deșeurilor înaintea oricărei operațiuni numerotate de la R 1 la R 12 (excluzând stocarea temporară, înaintea colectării, la situl unde a fost generat deșeurul) (*****)

(*) Aceasta implică instalații de incinerare destinate în principal tratării deșeurilor municipale solide, numai în cazul în care randamentul lor energetic este egal sau mai mare decât:

— 0,60 pentru instalațiile care funcționează și sunt autorizate în conformitate cu legislația comunitară aplicabilă înainte de 1 ianuarie 2009,

— 0,65 pentru instalațiile autorizate după 31 decembrie 2008,

folosindu-se următoarea formulă:

$$\text{Eficiența energetică} = [E_p - (E_f + E_i)] / [0,97 \times (E_w + E_f)]$$

unde:

E_p reprezintă producția anuală de energie sub formă de căldură sau electricitate. Aceasta este calculată înmulțind energia produsă sub formă de electricitate cu 2,6 și energia produsă sub formă de căldură pentru utilizare comercială (GJ/an) cu 1,1,

E_f reprezintă consumul anual de energie al sistemului, provenită din combustibili, care contribuie la producția de aburi (GJ/an),

E_w reprezintă energia anuală conținută de deșeurile tratate, calculată pe baza valorii calorice nete inferioare a deșeurilor (GJ/an),

E_i reprezintă energia anuală importată, exclusiv E_w și E_f (GJ/an),

0,97 este un coeficient care reprezintă pierderile de energie datorate reziduurilor generate în urma incinerării și radierii.

Această formulă se aplică în conformitate cu documentul de referință privind cele mai bune tehnici existente pentru incinerarea deșeurilor.

(**) Aceasta include și gazeificarea și piroliza care folosesc componentele ca produse chimice.

(***) Aceasta include și tehnologiile de curățire a solului care au ca rezultat operațiuni de valorificare a solului și de reciclare a materialelor de construcție anorganice.

(****) În cazul în care nu există niciun alt cod R corespunzător, aceasta include operațiunile preliminare înainte de valorificare, inclusiv preprocesarea, cum ar fi, printre altele, demontarea, sortarea, sfărâmarea, compactarea, granulara, mărunțirea uscată, condiționarea, reambalarea, separarea și amestecarea înainte de supunerea la oricare dintre operațiunile numerotate de la R 1 la R 11.

(*****) Stocare temporară înseamnă stocare preliminară în conformitate cu articolul 3 punctul 10.

ANEXA III

Proprietăți ale deșeurilor care fac ca acestea să fie periculoase

- H 1 „Explozive”: substanțe și preparate care pot exploda sub efectul unei scântei sau care sunt mai sensibile la șocuri sau frecare decât dinitrobenzenul.
- H 2 „Oxidante”: substanțe și preparate care produc reacții puternic exoterme în contact cu alte substanțe, mai ales cu substanțe inflamabile.
- H 3-A „Foarte inflamabile”:
- substanțe și preparate lichide care au punctul de aprindere sub 21 °C (inclusiv lichide extrem de inflamabile), sau
 - substanțe și preparate care se pot încălzi până la aprinderea în contact cu aerul la temperatura ambiantă, fără aport de energie, sau
 - substanțe și preparate în stare solidă care se pot aprinde cu ușurință după un contact scurt cu o sursă de aprindere și care continuă să ardă sau să se consume și după îndepărtarea sursei de aprindere, sau
 - substanțe și preparate gazoase care se inflamează în aer la presiune normală, sau
 - substanțe și preparate care, în contact cu apa sau cu aerul umed, produc gaze foarte inflamabile în cantități periculoase.
- H 3-B „Inflamabile”: substanțe și preparate lichide care au punctul de aprindere egal sau mai mare de 21 °C și mai mic sau egal cu 55 °C.
- H 4 „Iritante”: substanțele și preparatele necorozive care, prin contact imediat, prelungit sau repetat cu pielea sau cu mucoasa, pot provoca inflamații.
- H 5 „Nocive”: substanțe și preparate care, în cazul în care sunt inhalate sau ingerate sau pătrund prin piele, pot constitui riscuri limitate pentru sănătate.
- H 6 „Toxice”: substanțe și preparate (inclusiv substanțe și preparate foarte toxice) care, în cazul în care sunt inhalate sau ingerate sau pătrund prin piele, pot produce vătămări serioase, acute sau cronice pentru sănătate și pot fi chiar letale.
- H 7 „Cancerigene”: substanțe și preparate care, în cazul în care sunt inhalate sau ingerate sau pătrund prin piele, pot induce cancerul sau creșterea incidenței lui.
- H 8 „Corozive”: substanțe și preparate care pot distruge țesuturile vii la contactul cu acestea.
- H 9 „Infecțioase”: substanțe și preparate cu conținut de microorganisme viabile sau toxine ale acestora care sunt cunoscute ca producând boli la om sau la alte organisme vii.
- H 10 „Toxice pentru reproducere”: substanțe și preparate care, în cazul în care sunt inhalate sau ingerate sau pătrund prin piele, pot induce malformații congenitale neereditare sau creșterea incidenței acestora.
- H 11 „Mutagene”: substanțe și preparate care, în cazul în care sunt inhalate sau ingerate sau pătrund prin piele, pot produce defecte genetice ereditare sau creșterea incidenței acestora.
- H 12 Deșeuri care emit gaze toxice sau foarte toxice în contact cu apa, aerul sau un acid.
- H 13 (*) „Sensibilizante” substanțe și preparate care, în cazul în care sunt inhalate sau pătrund prin piele, pot cauza o reacție de hipersensibilizare astfel încât expunerea ulterioară la substanța sau preparatul respectiv poate produce efecte nefaste caracteristice.
- H 14 „Ecotoxice”: deșeuri care prezintă sau pot prezenta riscuri imediate sau întârziate pentru unul sau mai multe sectoare ale mediului înconjurător.
- H 15 Deșeuri capabile prin orice mijloace, după eliminare, să producă altă substanță de exemplu, levigat, care posedă oricare din caracteristicile prezentate mai sus.

(*) În măsura în care sunt disponibile metode de testare

Observații

1. Atribuirea caracteristicilor de pericol „toxic” (și „foarte toxic”), „nociv”, „coroziv”, „iritant”, „cancerigen”, „toxic pentru reproducere”, „mutagen” și „ecotoxic” se bazează pe criteriile formulate în anexa VI la Directiva 67/548/CEE a Consiliului din 27 iunie 1967 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase ⁽¹⁾.
2. Atunci când este cazul, se aplică valorile limită enumerate în anexele II și III din Directiva 1999/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 mai 1999 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea preparatelor periculoase ⁽²⁾.

Metode de testare

Metodele care trebuie utilizate sunt descrise în anexa V la Directiva 67/548/CEE și în alte note relevante CEN.

⁽¹⁾ JO L 196, 16.8.1967, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2006/102/CE (JO L 363, 20. 12. 2006, p. 241).
⁽²⁾ JO L 200, 30.7.1999, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 (JO L 396, 30.12.2006, p. 1. Versiune rectificată în JO L 136, 29.5.2007, p. 3).

ANEXA IV

Exemple de măsuri de prevenire a generării deșeurilor menționate la articolul 26

Măsuri care pot afecta condițiile de bază referitoare la generarea de deșeuri

1. Folosirea măsurilor de planificare sau a altor instrumente economice care promovează utilizarea eficientă a resurselor.
2. Promovarea cercetării și a dezvoltării în vederea realizării de produse și tehnologii mai curate și mai economice și distribuirea și utilizarea rezultatelor cercetării și dezvoltării.
3. Dezvoltarea unor indicatori eficienți și semnificativi ai presiunilor de mediu asociate generării de deșeuri cu scopul de a contribui la prevenirea generării de deșeuri la toate nivelurile, de la compararea produselor la nivel comunitar prin acțiuni ale autorităților locale până la nivel național.

Măsuri care pot afecta faza de proiectare, producție și distribuție

4. Promovarea eco-design-ului (integrarea sistematică a aspectelor de mediu în proiectarea produselor în scopul îmbunătățirii performanței de mediu a acestora pe toată durata ciclului lor de viață).
5. Furnizarea de informații privind tehnicile de prevenire a generării deșeurilor pentru a facilita punerea în aplicare a celor mai bune tehnici disponibile în funcție de industrie.
6. Organizarea de cursuri de formare pentru autoritățile competente privind includerea cerințelor privind prevenirea generării de deșeuri în autorizațiile eliberate în temeiul prezentei directive și al Directivei 96/61/CE.
7. Includerea de măsuri de prevenire a generării de deșeuri la instalațiile care nu intră sub incidența Directivei 96/61/CE. Unde este cazul, astfel de măsuri pot include evaluări sau planuri de prevenire a generării de deșeuri.
8. Organizarea de campanii de sensibilizare sau acordarea de ajutoare financiare, în luarea deciziilor sau alte tipuri de sprijin pentru întreprinderi. Aceste măsuri pot fi deosebit de eficiente în măsura în care sunt concepute și adaptate pentru întreprinderile mici și mijlocii și sunt aplicate în rețele de întreprinderi bine stabilite.
9. Utilizarea acordurilor voluntare, a grupurilor de consumatori/producători sau a negocierilor sectoriale pentru a încuraja întreprinderile sau operatorii din sectoarele de activitate interesate să își stabilească propriile planuri sau obiective privind prevenirea generării deșeurilor, sau să corecteze produsele sau ambalajele care generează prea multe deșeuri.
10. Promovarea unor sisteme certificate de gestionare a mediului, inclusiv EMAS și ISO 14001.

Măsuri care pot afecta faza de consum și de utilizare

11. Instrumente economice, cum ar fi stimulente pentru achiziții curate sau instituirea unei plăți obligatorii de către consumatori pentru un anumit articol sau un ambalaj care ar fi în mod normal furnizat gratuit.
12. Organizarea unor campanii de sensibilizare și de informare direcționate către publicul larg sau către o categorie specifică de consumatori.
13. Promovarea de eco-etichete certificate.
14. Acorduri cu industria, cum ar fi, de exemplu, utilizarea unor grupuri de produse, ca acelea care sunt incluse în cadrul politicilor integrate ale produselor sau acorduri cu vânzătorii cu amănuntul privind furnizarea de informații referitoare la prevenirea generării deșeurilor și la produsele cu impact redus asupra mediului.
15. În contextul contractelor de achiziții publice și private, includerea unor criterii de protecție a mediului și de prevenire a generării deșeurilor în cererile de ofertă și în contracte, conform Manualului privind contractele de achiziții publice de mediu, publicat de Comisie la 29 octombrie 2004.
16. Încurajarea reutilizării și/sau a reparării produselor defecte sau a componentelor acestora, în special prin recurgerea la măsuri educative, economice, logistice sau a altor măsuri, cum ar fi sprijinirea sau înființarea unor centre și rețele acreditate de reparare și de reutilizare, în special în regiunile cu o densitate ridicată a populației.

ANEXA V

Tabel de corespondență

Directiva 2006/12/CE	Prezenta directivă
Articolul 1 alineatul (1) litera (a)	Articolul 3 alineatul (1)
Articolul 1 alineatul (1) litera (b)	Articolul 3 alineatul (5)
Articolul 1 alineatul (1) litera (c)	Articolul 3 alineatul (6)
Articolul 1 alineatul (1) litera (d)	Articolul 3 alineatul (9)
Articolul 1 alineatul (1) litera (e)	Articolul 3 alineatul (18)
Articolul 1 alineatul (1) litera (f)	Articolul 3 alineatul (14)
Articolul 1 alineatul (1) litera (g)	Articolul 3 alineatul (10)
Articolul 1 alineatul (2)	Articolul 6
Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 2 alineatul (1)
Articolul 2 alineatul (1) litera (a)	Articolul 2 alineatul (1) litera (a)
Articolul 2 alineatul (1) litera (b)	Articolul 2 alineatul (2)
Articolul 2 alineatul (1) litera (b) punctul (i)	Articolul 2 alineatul (1) litera (d)
Articolul 2 alineatul (1) litera (b) punctul (ii)	Articolul 2 alineatul (2) litera (d)
Articolul 2 alineatul (1) litera (b) punctul (iii)	Articolul 2 alineatul (1) litera (f) și articolul 2 alineatul (2) litera (c)
Articolul 2 alineatul (1) litera (b) punctul (iv)	Articolul 2 alineatul (2) litera (a)
Articolul 2 alineatul (1) litera (b) punctul (v)	Articolul 2 alineatul (1) litera (e)
Articolul 2 alineatul (2)	Articolul 2 alineatul (4)
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 11
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 10
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 33 alineatul (1)
Articolul 5	Articolul 14
Articolul 6	—
Articolul 7	Articolul 25
Articolul 8	Articolul 13
Articolul 9	Articolul 20
Articolul 10	Articolul 20
Articolul 11	Articolele 21 și 22
Articolul 12	Articolul 23
Articolul 13	Articolul 31
Articolul 14	Articolul 32
Articolul 15	Articolul 12
Articolul 16	Articolul 34

Directiva 2006/12/CE	Prezenta directivă
Articolul 17	Articolul 35
Articolul 18 alineatul (1)	Articolul 36 alineatul (1)
—	Articolul 36 alineatul (2)
Articolul 18 alineatul (2)	Articolul 36 alineatul (4)
Articolul 18 alineatul (3)	Articolul 36 alineatul (3)
Articolul 19	Articolul 37
Articolul 20	—
Articolul 21	Articolul 39
Articolul 22	Articolul 40
Anexa I	—
Anexa IIA	Anexa I
Anexa IIB	Anexa II
Directiva 75/439/CEE	Prezenta directivă
Articolul 1 alineatul (1)	Articolul 3 alineatul (17)
Articolul 2	Articolele 10 și 18
Articolul 3 alineatele (1) și (2)	—
Articolul 3 alineatul (3)	Articolul 10
Articolul 4	Articolul 10
Articolul 5 alineatul (1)	—
Articolul 5 alineatul (2)	—
Articolul 5 alineatul (3)	—
Articolul 5 alineatul (4)	Articolele 23 și 31
Articolul 6	Articolul 20
Articolul 7 litera (a)	Articolul 10
Articolul 7 litera (b)	—
Articolul 8 alineatul (1)	—
Articolul 8 alineatul (2) litera (a)	—
Articolul 8 alineatul (2) litera (b)	—
Articolul 8 alineatul (3)	—
Articolul 9	—
Articolul 10 alineatul (1)	Articolul 15
Articolul 10 alineatul (2)	Articolul 10
Articolul 10 alineatele (3) și (4)	—
Articolul 10 alineatul (5)	Articolele 16, 18, 22, 31 și 32

Directiva 75/439/CEE	Prezenta directivă
Articolul 11	—
Articolul 12	Articolul 32
Articolul 13 alineatul (1)	Articolul 31
Articolul 13 alineatul (2)	—
Articolul 14	—
Articolul 15	—
Articolul 16	—
Articolul 17	—
Articolul 18	Articolul 34
Articolul 19	—
Articolul 20	—
Articolul 21	—
Articolul 22	—
Anexa I	—
Directiva 91/689/CEE	Prezenta directivă
Articolul 1 alineatul (1)	—
Articolul 1 alineatul (2)	—
Articolul 1 alineatul (3)	—
Articolul 1 alineatul (4)	Articolul 3 alineatul (2) și articolul 6
Articolul 1 alineatul (5)	Articolul 17
Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 20
Articolul 2 alineatele (2)-(4)	Articolul 15
Articolul 3	Articolele 21, 22 și 23
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 31 alineatul (1)
Articolul 4 alineatele (2) și (3)	Articolul 32
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 16 alineatul (1)
Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 31 alineatul (2)
Articolul 5 alineatul (3)	Articolul 16 alineatul (2)
Articolul 6	Articolul 25
Articolul 7	—
Articolul 8	—
Articolul 9	—
Articolul 10	—

Directiva 91/689/CEE	Prezenta directivă
Articolul 11	—
Articolul 12	—
Anexele I și II	—
Anexa III	Anexa III

EXPUNERE A MOTIVELOR CONSILIULUI

I. INTRODUCERE

1. La 26 decembrie 2005, Comisia a transmis Consiliului o propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind deșeurile ⁽¹⁾. Propunerea se bazează pe articolul 175 alineatul (1) din tratat.
2. Parlamentul European și-a dat avizul la prima lectură la 13 februarie 2007.

Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor și-au dat avizul la 19 iunie și, respectiv, 14 iunie 2006 ⁽²⁾.
3. La 20 decembrie 2007, Consiliul a adoptat poziția comună în conformitate cu articolul 251 din tratat.

II. OBIECTIVE

Obiectivele proiectului de directivă sunt:

- simplificarea și modernizarea legislației actuale,
- punerea în aplicare a unei politici mai ambițioase și mai eficiente de prevenire a producerii deșeurilor,
- încurajarea reutilizării și reciclării deșeurilor.

Proiectul de directivă prevede:

- introducerea unui obiectiv de mediu,
- clarificarea noțiunilor de recuperare și eliminare,
- clarificarea condițiilor în care este permis amestecul deșeurilor periculoase,
- introducerea, în cazul unei categorii specifice de deșeuri, a unei proceduri de clarificare a condițiilor în care un anumit tip de deșeuri încetează a mai fi considerat astfel,
- o procedură de stabilire a standardelor tehnice minime pentru o serie de operațiuni de gestionare a deșeurilor,
- o nouă cerință de elaborare a unor programe naționale de prevenire a producerii deșeurilor.

Propunerea se face sub forma unei revizii a Directivei-cadru privind deșeurile (2006/12/CE). Aceasta integrează Directiva privind deșeurile periculoase (91/689/CEE) și obligația specifică de colectare prevăzută de Directiva privind eliminarea uleiurilor uzate (75/439/CEE); prin urmare, aceste directive urmează să fie abrogate.

III. ANALIZA POZIȚIEI COMUNE

1. Considerații generale

Cu ocazia votului în plen din 13 februarie 2007, Parlamentul European a adoptat 120 amendamente (ulterior unificate în 104 amendamente). Poziția comună a Consiliului înglobează câteva dintre acestea în totalitate, parțial sau la nivel de principii, printr-o formulare similară. În special, aceasta include modificări ale propunerii inițiale a Comisiei care vor restrânge aplicarea ierarhiei deșeurilor și care abordează în mod deosebit aspectele referitoare la deșeurile biodegradabile și uleiurile uzate și prevăd conceptul de răspundere extinsă a producătorului pentru a încuraja prevenirea producerii deșeurilor și recuperarea acestora. În ceea ce privește definiția deșeurilor și dispozițiile inițial prevăzute pentru *produsele secundare*, se introduc dispoziții pentru a stabili, pe de o parte, substanțele sau obiectele care pot fi considerate *subproduse* și nu deșeuri, în cazul în care acestea respectă anumite criterii și măsuri, și, pe de altă parte, pentru a stabili deșeurile specifice care pot atinge stadiul *în care nu mai sunt considerate deșeuri*, în anumite condiții, fiind transformate în substanțe sau obiecte care pot fi puse în vânzare în conformitate cu normele care se aplică produselor și substanțelor.

⁽¹⁾ JO C 286 E, 23.11.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO C 229, 22.9.2006, p. 1.

Poziția comună cuprinde, de asemenea, alte modificări, care nu au fost prevăzute de către Parlamentul European și care abordează o serie de preocupări exprimate de către statele membre în cursul negocierilor.

Comisia a acceptat poziția comună adoptată de către Consiliu.

2. Amendamentele Parlamentului European

Consiliul:

- (a) a introdus în poziția comună 55 amendamente în totalitate, parțial sau la nivel de principii, după cum urmează:

Considerente:

Amendamentul 1 și amendamentul 4 privind obiectivele au fost preluate parțial în cadrul considerențelor 1 și 6, în special conținutul cu privire la ierarhia deșeurilor și trimiterea la conservarea resurselor naturale.

Amendamentul 5 privind necesitatea unei definiții a „reutilizării” a fost preluat parțial (considerentele 13 și 16). Poziția comună prevede, de asemenea, o definiție suplimentară pentru „pregătirea pentru reutilizare” în vederea facilitării distincției între operațiunile de prevenire și cele de recuperare, și anume între reutilizarea produselor sau componentelor care nu sunt deșeuri (și care fac obiectul „reutilizării”, pentru a preveni producerea deșeurilor) și reutilizarea produselor sau componentelor care au devenit deșeuri (și care fac obiectul „pregătirii pentru reutilizare”, o operațiune de recuperare).

Amendamentul 6 privind necesitatea de a clarifica definițiile recuperării și eliminării este parțial preluat în cadrul considerentului 17, prin includerea unei trimeri la beneficiile operațiunii de recuperare pentru sănătatea oamenilor.

Amendamentul 7 privind necesitatea de a clarifica definiția deșeurilor este preluat parțial și la nivel de conținut în cadrul considerentului 20 și al articolelor 4 și 5 din poziția comună.

Amendamentul 8 privind principiul potrivit căruia poluatorul plătește și privind răspunderea producătorului este preluat în cadrul considerențelor 24 și 25 din poziția comună.

Amendamentul 13 privind uleiurile uzate este preluat, parțial și la nivel de conținut, în cadrul considerentului 40 și al articolului 18. În timp ce poziția comună prevede retragerea Directivei 75/439/CEE privind eliminarea uleiurilor uzate, articolul 18 a fost dezvoltat în mod substanțial, permițând, în special, statelor membre să mențină regenerarea ca prioritate națională.

Amendamentul 168 privind puterile conferite Comisiei este preluat parțial în cadrul considerențelor 42 și 43, cu toate că domeniul de aplicare a noii proceduri de comitologie este extins în cadrul poziției comune.

Articole:

Amendamentul 101-14 privind obiectul și ierarhia deșeurilor este cuprins în special în articolele 1 și 11, la care se adaugă considerentele 27 și 28. Cu toate acestea, poziția comună diferă într-o anumită măsură de acest amendament prin faptul că aceasta consideră, în special, că ar trebui aplicat principiul subsidiarității în privința procedurilor de îndepărtare de ierarhie pentru anumite fluxuri de deșeuri.

Amendamentul 15-134-102-123-126 privind excepțiile de la domeniul de aplicare a directivei este preluat parțial în cadrul articolului 2 în ceea ce privește solurile necontaminate și alte materiale geologice naturale utilizate în scopul construirii pe situl de unde au fost excavate, subprodusele de origine animală (destinate unor utilizări care nu sunt considerate operațiuni de tratare a deșeurilor), sedimentele nepericuloase (deplasate în apele de suprafață), trimiterea la propuneri ulterioare ale Comisiei [articolul 2 alineatul (4)] și nu în ceea ce privește trimiterea suplimentară la nămolul de epurare utilizat în agricultură.

Amendamentul 19 care adaugă o definiție a „prevenirii” este preluat în cadrul articolului 3 alineatul (11); cu toate acestea, acțiunile referitoare la prevenirea riscurilor în timpul operațiunilor de gestionare a deșeurilor nu sunt incluse ca atare, dat fiind că definiția respectivă ar trebui să vizeze numai măsurile luate înainte ca o substanță, un material sau un produs să devină deșeu.

Amendamentul 20 privind definiția „reutilizării” poate fi regăsit, la nivel de principii, în cadrul articolului 3 alineatul (12), în măsura în care definiția respectivă vizează în prezent, în mod explicit, produsele sau componentele care nu sunt deșeuri și care sunt reutilizate în același scop pentru care au fost concepute.

Amendamentul 21 privind definiția „reciclării” este preluat, la nivel de conținut, în cadrul articolului 3 alineatul (16).

Amendamentul 23 privind definiția „uleiurilor uzate” este înglobat, la nivel de principii, în cadrul articolului 3 alineatul (3), care vizează toate uleiurile uzate industriale și orice uleiuri minerale sau lubrifianti sintetici.

Amendamentul 24 privind definiția „tratării” este înglobat în cadrul articolului 3 alineatul (13), care ar trebui citit în coroborare cu anexele I și II privind operațiunile de eliminare și recuperare. În cadrul anexelor sus-menționate, au fost adăugate note explicative pentru a clarifica situația cu privire la operațiunile intermediare/de pregătire.

Amendamentul 25 privind definiția „eliminării” este preluat parțial și la nivel de conținut în cadrul articolului 3 alineatul (18). Componenta practică a definiției propuse, cu privire la necesitatea ca operațiunile de eliminare să acorde o înaltă prioritate protecției sănătății umane și a mediului, este abordată în cadrul articolului 10 (Protecția sănătății umane și a mediului) și al articolului 11 (Ierarhia deșeurilor) din poziția comună.

Amendamentele 27, 28, 31 și 34 care propun definiții pentru „comerciant”, „broker”, „bio-deșeuri”, „cele mai bune tehnici disponibile” și „regenerare” sunt integrate în cadrul articolului 3 alineatele (7), (8), (4), (19) și, respectiv, (17).

Amendamentul 107-121 privind distincția între produse secundare și deșeuri este preluat parțial și la nivel de conținut în cadrul articolului 4 privind produsele secundare, care se citește coroborat cu considerentul 20 (prima liniuță).

Amendamentul 35 privind răspunderea producătorului este preluat parțial și la nivel de conținut în cadrul articolului 7 din poziția comună, cu toate că acesta din urmă nu este obligatoriu pentru statele membre și nu prevede o procedură de monitorizare a punerii sale în aplicare. Obligațiile generale de raportare și monitorizarea de către Comisie sunt prevăzute la articolul 34 din poziția comună.

Amendamentul 169-36 privind lista deșeurilor este preluat parțial în cadrul articolului 6, care face, în prezent, o trimitere explicită la Decizia 2000/532/CE a Comisiei și la procedura de reglementare cu control în vederea adaptării listei respective. Poziția comună nu urmează amendamentul în alte privințe; în special, se prevede ca lista să fie obligatorie numai în ceea ce privește determinarea deșeurilor periculoase.

Amendamentul 38-108-157-140-141 privind recuperarea este preluat parțial. În special: alineatul (1) este cuprins în articolul 8 alineatul (1) (trimiterea la obiectivele și la ierarhia deșeurilor) și în articolul 3 alineatul (14) privind definiția recuperării; alineatul (2) este preluat într-o anumită măsură în cadrul articolului 24 privind standardele tehnice minime, care precizează că, în cazul în care există dovezi că s-ar obține un beneficiu în ceea ce privește protecția sănătății umane și a mediului, Comisia poate să adopte standarde tehnice minime pentru activitățile de tratare (recuperare și eliminare), luând în considerare, *inter alia*, cele mai bune tehnici disponibile; alineatul (2b) este preluat parțial în cadrul anexei IV privind exemplele de măsuri de prevenire a producerii deșeurilor (pentru programele de prevenire a producerii deșeurilor prevăzute la articolul 26) în ceea ce privește instrumentele economice, criteriile referitoare la achizițiile publice, precum și rețelele acreditate de reutilizare și reparare.

În ceea ce privește alineatul (2d) privind reciclarea de înaltă calitate, la articolul 8 alineatul (2) s-a adăugat o trimitere la colectarea separată, în timp ce obligația existentă de colectare separată a deșeurilor periculoase și a uleiurilor uzate este prevăzută în continuare la articolele 15-18. Alte părți ale prezentului amendament, în special cele în care se stabilesc obiectivele de reutilizare și reciclare la nivel european, nu au fost preluate, fiind considerate nerealiste, având în vedere lacunele de date existente, și/sau premature.

În cele din urmă, modificările referitoare la amendamentele din anexa II privind operațiunile de recuperare nu au fost preluate, deoarece anexa menționată (precum și anexa I) nu poate fi modificată în mod unilateral, date fiind obligațiile internaționale ale Uniunii Europene în cadrul OCDE ⁽¹⁾ și al Convenției de la Basel ⁽²⁾.

Amendamentul 39-158 privind eliminarea este preluat parțial în cadrul articolului 9 [trimitere la articolul 8 alineatul (1)], în cadrul anexei I, în care s-a adăugat o notă care clarifică faptul că operațiunea de eliminare D11 este interzisă de către legislația europeană și convențiile internaționale, precum și în cadrul considerentului 19 privind operațiunea de eliminare D7 referitoare la evacuarea în mări și oceane, inclusiv îngroparea în subsolul marin.

Amendamentul 40 este preluat parțial în cadrul articolului 10 privind protecția sănătății umane și a mediului (teza introductivă).

Amendamentul 41 privind cerințele pentru recuperarea și eliminarea deșeurilor și pentru încheierea stadiului de deșeu este preluat în cadrul articolului 24 privind standardele tehnice minime (adoptare de către Comisie prin intermediul Comitetului), parțial și la nivel de principii în cadrul articolului 22 alineatul (1) privind condițiile de derogare (stabilite de statele membre pentru operațiunile de recuperare și pentru anumite operațiuni de eliminare a deșeurilor nepericuloase la locul de producție) și în cadrul articolului 5 privind încheierea stadiului de deșeu. Cu toate acestea, poziția comună nu preia noțiunea de cele mai bune tehnici disponibile de gestionare a deșeurilor și diferă de amendament în privința procedurii care trebuie utilizată (comitologie și nu aprobare a unor directive speciale).

Amendamentul 43 este preluat la nivel de conținut în cadrul articolului 13 alineatul (1) privind responsabilitatea, iar precizări suplimentare se fac în cadrul articolului 13 alineatul (2) (nou) privind atribuirea responsabilității pentru gestionarea deșeurilor în cazul operațiunilor de tratare preliminară.

Amendamentul 44 este preluat la nivel de conținut în cadrul articolului 12 privind costurile.

Amendamentul 45 este preluat parțial în cadrul articolului 5 privind încheierea stadiului de deșeu, coroborat cu considerentul 20 (a doua liniuță), care definește categoriile posibile de deșuri pentru care ar trebui elaborate criteriile privind „încheierea stadiului de deșeu”. La fel ca și în cazul anterior, poziția comună diferă de amendament, în special în ceea ce privește procedura care trebuie utilizată pentru elaborarea unor astfel de criterii.

Amendamentele 46, 131 și 47 privind diluarea și amestecul deșeurilor periculoase și deșeurile periculoase provenind din gospodăria sunt preluate parțial și la nivel de principii în cadrul articolului 15 alineatul (1), al articolului 15 alineatul (2) și, respectiv, al articolului 17.

Amendamentul 56 privind uleiurile uzate este preluat la nivel de conținut în cadrul articolului 18, cu toate că poziția comună prevede, la articolul 38, că se va renunța la prioritatea regenerării la nivelul Uniunii Europene odată cu abrogarea Directivei 75/439/CEE.

Amendamentul 112-138 privind introducerea unui nou capitol referitor la deșeurile biodegradabile este preluat parțial și la nivel de principii în cadrul articolului 19, coroborat cu considerentul 32. Elaborarea specificațiilor și criteriilor pentru compost este, de asemenea, prevăzută în considerentul 20 a doua liniuță privind încheierea stadiului de deșeu. Cu toate acestea, poziția comună diferă în ceea ce privește natura cerințelor prevăzute, de exemplu cele privind colectarea separată și cele privind tratarea înaintea împrăștierii pe teren.

Amendamentul 59 privind autorizațiile este preluat la nivel de conținut în cadrul articolului 20 alineatul (5).

Amendamentul 60 privind standardele minime pentru autorizații este preluat parțial și la nivel de principii în cadrul articolului 24, cu toate că poziția comună diferă de amendament în ceea ce privește procedura care trebuie utilizată pentru elaborarea unor astfel de standarde (comitologie și nu aprobare a unor directive speciale).

⁽¹⁾ Decizia C(2001) 107 final a Consiliului OCDE privind revizuirea Deciziei C(92) 39 final privind controlul circulației transfrontaliere a deșeurilor destinate operațiunilor de recuperare.

⁽²⁾ Convenția de la Basel din 22 martie 1989 privind controlul circulației transfrontaliere a deșeurilor periculoase și eliminarea acestora.

Amendamentele 62 și 64 privind cerințele de înregistrare pentru unitățile sau întreprinderile care își desfășoară activitatea în domeniul colectării sau transportului de deșeuri sunt preluate parțial în cadrul articolului 22, al considerentului 33 și al articolului 24 alineatul (2) (standardele minime pentru activitățile care necesită înregistrare).

Amendamentul 66 privind trimiterea la ierarhie și la orientările referitoare la planuri și programe este preluat parțial în cadrul articolului 25 alineatul (2) și al articolului 26 alineatul (5), în timp ce amendamentele 67 și 151 privind măsurile de prevenire a transportului de deșeuri se regăsesc în cadrul considerentului 36, coroborat cu articolul 14 alineatul (1).

Amendamentul 69 privind programele de prevenire a producerii deșeurilor este preluat parțial și la nivel de principii în cadrul articolelor 26 și 28, cu toate că poziția comună nu susține introducerea unor termene limită pentru a stabili și a diminua producerea de deșeuri, astfel cum se precizează în amendament.

Amendamentul 71 privind evaluarea periodică a programelor de prevenire a producerii deșeurilor este preluat parțial în cadrul articolului 27, cu toate că poziția comună indică o periodicitate de șase ani (în loc de cinci) și nu prevede implicarea Agenției Europene de Mediu în astfel de evaluări.

Amendamentul 115 privind rapoartele statelor membre și revizuirile efectuate de către Comisie este preluat parțial în cadrul articolului 34.

Amendamentul 173 privind adaptarea anexelor III și IV la progresul științific și tehnic este preluat parțial în cadrul articolului 35, care precizează că această adaptare va avea loc în conformitate cu procedura de reglementare cu control. Cu toate acestea, poziția comună consideră că acest proces ar trebui să vizeze toate anexele directivei.

Amendamentul 77 privind sancțiunile pentru nerespectare se regăsește în special în cadrul articolului 33 privind punerea în aplicare și sancțiunile, coroborat cu articolul 37 alineatul (2) privind transpunerea.

Amendamentul 78 privind noua procedură de reglementare cu control este înglobat în cadrul articolului 36 alineatul (2).

Anexe:

Amendamentele 81 și 82 privind anumite operațiuni de eliminare sunt preluate la nivel de principii în cadrul considerentului 19 (privind evacuarea în mări și oceane, inclusiv îngroparea în subsolul marin) și al anexei I primul asterisc (privind incinerarea pe mare).

Amendamentul 86 este preluat parțial în cadrul anexei I al treilea asterisc (reciclarea materialelor de construcție anorganice).

Amendamentul 89 privind anexa IIa (nouă), care prevede situațiile în care deșeurile pot fi utilizate ca produs, materie sau substanță secundare, se regăsește într-o anumită măsură în cadrul considerentului 20 a doua liniuță, care enumără categoriile posibile de deșeuri pentru care ar trebui elaborate specificații și criterii privind „încheierea stadiului de deșeu”, coroborat cu articolul 5 privind încheierea stadiului de deșeu, care precizează condițiile și criteriile suplimentare aplicabile care urmează să fie elaborate în conformitate cu procedura de reglementare cu control.

Amendamentul 90 privind proprietățile deșeurilor periculoase este introdus în anexa IV (H 14 și H 15), iar amendamentul 94 este introdus în anexa IV ca atare.

(b) nu a inclus 49 amendamente în poziția comună.

În ceea ce privește amendamentele 2, 3, 153, 9, 10, 12, 103, 17, 127, 26, 29, 32, 37, 109, 48 și 170, 50, 171, 51 și 172, 52, 53, 54, 98 și 113, 58, 61, 161, 188, 65, 68, 70, 72, 79, 80, 83, 84, 85, 87, 88, 91, 93, Consiliul a urmat poziția exprimată de către Comisie.

În ceea ce privește amendamentele 11, 104, 33, 49, 63, 74, 92, 95, 96, 97, care au fost acceptate parțial sau la nivel de principii de către Comisie, dar nu au fost incluse în poziția comună, se pot face următoarele considerații:

Amendamentul 11, care introduce un nou considerent privind deșeurile periculoase (care urmează să înlocuiască considerentul 19 din propunerea Comisiei), se axează în special pe gestionarea necorespunzătoare, necesitatea unor modalități specifice de tratare, inclusiv de trasabilitate, precum și siguranța și calificarea operatorilor. Cu toate că este de acord în principiu, Consiliul a decis să nu preia acest amendament, dat fiind că acesta constituie o premisă a amendamentelor 50, 51 și 172, 52, 53, 54, 58, 161, 188 la articole, care nu au fost acceptate de către Comisie și Consiliu și, în consecință, nu au fost înglobate în poziția comună.

Amendamentul 104 privind definiția „colectării separate” nu a fost preluat, dat fiind că articolul 8 alineatul (2), care cuprinde o dispoziție privind colectarea separată, descrie această sintagmă în mod adecvat.

Amendamentul 33 privind definiția „curățării” nu a fost introdus pentru a evita suprapunerea cu definiția „pregătirii pentru reutilizare”, care se aplică produselor sau componentelor produselor care au devenit deșeuri.

Amendamentul 49 privind lista deșeurilor nu a fost preluat, Consiliul preferând să mențină statu-quo-ul în ceea ce privește factorii care trebuie luați în considerare la elaborarea listei, care este în prezent prevăzută în mod explicit la articolul 6 ca lista stabilită prin Decizia 2000/532/CE a Comisiei, la propunerea Parlamentului European.

Amendamentul 63 privind reducerea la minim a birocrăției în ceea ce privește autorizarea nu a fost preluat, dat fiind că acest punct intră sub incidența principiului subsidiarității.

Amendamentul 74 care vizează extinderea domeniului de aplicare a cerințelor privind ținerea evidenței din cadrul articolului 32 și aplicarea directă a acestuia în cazul deșeurilor nepericuloase nu a fost introdus, deoarece Consiliul a considerat că aceasta ar duce la o creștere inutilă a birocrăției, suprapunându-se parțial cu cerințele Regulamentului privind transferurile de deșeuri [articolul 20, Regulamentul (CE) nr. 1013/2006]. Ca alternativă, poziția comună prevede, la articolul 32 alineatul (3), posibilitatea ca statele membre să aplice aceeași dispoziție privind ținerea evidenței în cazul producătorilor de deșeuri nepericuloase.

Amendamentul 92, care adaugă specificarea criteriilor de finanțare a proiectelor în cadrul fondurilor structurale și regionale la măsurile de prevenire a producerii deșeurilor din programele naționale (anexa IV), nu a fost considerat relevant pentru domeniul de aplicare a directivei și, în consecință, nu a fost înglobat în poziția comună.

Amendamentele 95, 96 și 97 la anexa IV, care adaugă anumite detalii la măsurile de prevenire a producerii deșeurilor, nu au fost înglobate în poziția comună, dat fiind, de asemenea, că anexa menționată este o listă neexhaustivă de exemple și că directiva clarifică faptul că statele membre pot include în programele lor naționale alte măsuri, după caz [articolul 26 alineatul (2)].

3. Alte elemente noi introduse de către Consiliu

Alte modificări majore introduse în poziția comună vizează:

- derogări de la domeniul de aplicare a articolului 2, care clarifică, printre altele, situația referitoare la soluri (*in situ*), inclusiv solurile contaminate neexcavate, și construcțiile fixate pe sol,
- definiții, în cadrul articolului 3, la care se adaugă, în special, o definiție a „deșeurilor periculoase” și, pentru a se evita confuzia privind termenul „reutilizare” care este relevant atât în cazul măsurilor de prevenire (pentru produsele sau componentele care *nu sunt* deșeuri), cât și în cazul operațiunilor de recuperare a deșeurilor, se adaugă o nouă definiție privind „pregătirea pentru reutilizare”. Sintagma se va aplica anumitor operațiuni de recuperare a produselor care au devenit deșeuri. Aceasta va facilita aplicarea ierarhiei pe cinci niveluri a deșeurilor, care este prevăzută la articolul 11, prin operarea unei distincții clare între primul și al doilea nivel al ierarhiei. Poziția comună prevede, în prezent, „prevenirea” ca prim nivel (de evitare a generării deșeurilor) și „pregătirea pentru reutilizare” ca un al doilea nivel (aplicabil deșeurilor, ca și în cazul următoarelor niveluri),

- extinderea rețelei instalațiilor de eliminare prevăzute la articolul 14, care aplică principiile autonomiei și proximității, la instalațiile pentru recuperarea deșeurilor urbane amestecate. De asemenea, printr-o derogare de la Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 privind transferurile de deșeuri, statelor membre li se permite limitarea intrărilor de deșeuri în anumite condiții. Aceste modificări sunt introduse pentru a răspunde anumitor preocupări referitoare la clasificarea incineratoarelor eficiente din punct de vedere energetic destinate prelucrării deșeurilor urbane solide (cf. formulei din anexa II, operațiunea R 1), în cadrul operațiunilor de recuperare propuse de către Comisie și aprobate de către Consiliu. În acest sens, un nou alineat (1) privind specificarea ulterioară a formulei pentru instalațiile de incinerare a fost adăugat la articolul 35 (interpretarea și adaptarea la progresul tehnic).

IV. CONCLUZII

Consiliul consideră că poziția sa comună reprezintă o soluție echilibrată și realistă la o serie de preocupări exprimate de statele membre la propunerea Comisiei, ținând seama într-o mare măsură de avizul Parlamentului European. Acesta așteaptă cu interes o discuție constructivă cu Parlamentul European în vederea unui acord prealabil privind prezenta directivă.
